

WWW.HORYDOLY.CZ

ročník III číslo 13 SRPEN 2007

HORYDOLY

outdoor magazín

**Cimrmanův
boj o Altaj**

**Letní Labe
a Metuje**

**Cestovky
se bojí soudů
o ceny**

**NA HORY
S MRŇATY**

DEVOLD®

VLNĚNÉ FUNKČNÍ TERMOPRÁDLO
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

DEVOLD MERINO VLNA - TO NEJLEPŠÍ, CO VÁS MŮŽE POTKAT

- 100 % Merino vlna - absolutní komfort za každého počasí
- ani při dlouhodobém nošení nezapáchá
- ideální pro cyklisty, běžce, turistiku a veškeré outdoorové aktivity
- perfektně reguluje Vaši tělesnou teplotu
- speciální úprava pro snadnou údržbu
- výběr z mnoha barevných variací
- modely i pro děti

Tak jako **DEVOLD** to nikdo neumí !

NAŠI NEJVÝZNAMNĚJŠÍ
PARTNEŘI:

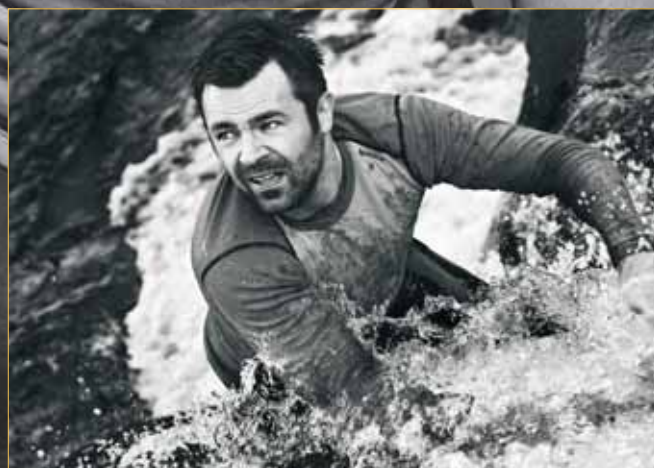
ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ
ODDÍL CYKLISTIKY

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ ODDÍL
VODNÍHO SLALOMU

HORSKÁ ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA SR

v DEVOLDu Vás nic nezastaví !

Většina expedic do Himalájí je oblečena v termoprádle Devold, včetně právě probíhajících tří českých expedic na K2, Gashebrum II a III (M.Holeček, J.Doudlebský, A.Čepelková, M.Otta, Z.Hrubý, K.Bortel, R.Langr aj.)

Výhradní dovozce pro ČR: North Trappers, Jarošova 2, Litoměřice; tel.: 416 738 846

www.northtrappers.cz

SCOTT CENTRUM CYKLOEXPERT

Cykloexpert - obchod skupiny Internet Mall, a. s.

Původní cena
38.500,- Kč

Cena pro Vás
29.990,- Kč

*K dostání
jen u nás*

Scott Reflex FX 35 + dárek zdarma
tretry Scott Comp nebo batoh Hydrapak Streamline

CYKLOEXPERT

Kladenská 19, 160 00 Praha 6
Telefon na prodejnu: +420 234 703 234

široký výběr kol • prodej na splátky • odborný servis
doprava kol po ČR zdarma • prodejna v Praze
síť servisních míst a předávacích poboček po celé ČR
testovací centrum kol a dětských přívěsných vozíků

www.cykloexpert.cz, info@cykloexpert.cz

cyklo
expert.

SCOTT

Už nám to končí

Milé čtenářky a vážení čtenáři, končí léto. Už se ale těšíme na babí léto. A pak na podzim, zimu, jaro a zase léto. Naštěstí žijeme

v mírném zeměpisném pásmu a máme se pořád na co těšit. Černoši na rovníku mají pořád jenom léto. Eskymáci na severu střídají jednou za rok den a noc.

Na babí léto jsme pro vás připravili spoustu inspirace. Co takhle vyrazit na blízkou sestřičku Dachsteinu, které se říká Dirndl? Podivný název tohoto vrcholu neznamená jen drdol, ale tak se ve štajeráckém nářečí říká dospívající holce.

Nechcete se vázat na horolezecké lano? Vyjděte si na Přimdu, hrad kam nevedou turistické značky. Čekají vás letecké výhledy do západních Čech i do Německa.

Nesnášíte výšky? Zveze vás na řeku, kterými teče vždycky dost vody. Na dolní Metuji a středním Labi nikdy nebudete držet své lodě o kamení na dně. Nebo raději pojedete na kole? Stovka kilometrů podél Jizery vám určitě přijde vhod.

Koncem letní sezony vždycky zlevňují stany. Tentokrát jim věnujeme čtyři stránky. Podrobně rozebíráme nabídku lehoučkových stanů pro jednu osobu a testujeme populární turistický model Nevada.

Přeji dobrou aklimatizaci z přírody na kanceláře a učebny! Nový školní rok začíná.

Jakub Turek, šéfredaktor

Kdo je kdo na Horydoly Libor Bolda

Horydoly již delší dobu spolupracují se serverem Tatry.cz, jehož duší je Libor Bolda. Liborův podpis můžete číst pod mnoha články, které informují o dění ve Vysokých a Západních Tatrách. Je sice především turista, ale když se v Tatrách děje něco, co souvisí s ochranou přírody, cyklistikou nebo horolezectvím, dává o tom vědět. Pravidelnou rubriku Tatry s jeho článkem o chatě Kamzík najdete na straně 42.

Text a foto: (red).

Co si myslíte ohlasy čtenářů

Jdeme podle tajných vojenských map Horydoly (červenec 2007) a Horydoly.cz (25.5.2007))

Díky za zveřejněné mapy makedonských hor ve výborné kvalitě. Po konci studené války je naštěstí nabídka map větší, i když mi dalo dost práce na ně přijít. Z území Makedonie jsou dostupné tři druhy vojenských map: 1) Na webu maps.poechali.org jsou volně k dispozici mapy sovětského generálního štábu z Makedonie, ale také Albánie, Bulharska a Řecka, v měřítkách 1:50 000, 1:200 000 a 1:500 000. Jejich stav je většinou z roku 1975, nicméně umožňují základní orientaci. 2) Americká USGS www.usgs.gov/pubprod prodává vojenské mapy z většiny území Makedonie v měřítkách 1:50 000 a 1:100 000. Jsou méně podrobné než originály, ale aktualizace je většinou z devadesátých let. 3) K dostání jsou originální mapy z celého území bývalé Jugoslávie mimo Srbska a Kosova. Mapy prodává Vojenský zeměpisný ústav v Bělehradě www.vgi.mod.gov.yu, měřítko jsou již od 1:25 000, poslední aktualizace proběhla před rokem 1990.

Zdeněk Krejčí

Dráhy šikanují cestující Horydoly.cz (10.8.)

Přečetl jsem si článek o vašich problémech s přepravou kola a následném soudu s Českými drahami. Mě se před dvěma lety stalo něco podobného. Měl jsem v Brně půl hodinu na přestup, ale vlak měl zpoždění 35 minut. Vlak, který bral kola, mi tedy ujel. Následující vlak po dvou hodinách kola nebral, takže mi průvodčí nabídl, že můžu jet za čtyři hodiny, který už bude OK. Šlo o cestu z Brna do Olomouce, kde by člověk čekal trochu častější provoz. Já jsem se

pochopitelně na vše vykašlal a dal si kolo na představku hned za lokomotivu. Naštěstí jsem se tehdy pohádal pouze s výpravčím, vlakvedoucím a průvodčí, ale kolo jsem si nakonec s sebou vzal a revizoři nepřišli. Ke zpoždění naštěstí také nedošlo. K mé stížnosti se České dráhy po měsíci vyjádřily, že ony za nic nemohou a že můžu být rád, že jsem nedostal pokutu. Chci vám vyjádřit naprostou podporu a pochopení. Držím palce, až to dobře dopadne a ať se České dráhy začnou chovat ohleduplně ke svým zákazníkům.

Jaroslav Burian

Turek je lhář Horydoly.cz (10.8.)

Tak už notoričtí stězoři dorazili i na Horydoly, to ti Kubo nepřeju. Určitě víš, jak na ně, ale jejich otravování žere čas a nervy. To abyste zřídili dopisové oddělení a zaměstnali v něm razantní redaktorku, ta na ně platí.

Novinář

Jako aktivní lezec a cestovatel sleduji pravidelně Horydoly, a tak se mi styl, jakým to celé děláte, hodně líbí. Napadlo mě napsat, když si tak čtu internetové debaty a říkám si: „Ježišmarjá ty lidi jsou divní.“ Takže tak, aspoň jako psychická podpora proti davu lidí, co vás evidentně nemají rádi.

Pavel Dobrovský

Kdo měl trpělivost a přečetl si všechny uveřejněné informace i komentáře různých „zainteresovaných“, tak si určitě obrázek udělal. Věční kritici Horydoly a ostatní outdooroví talibanci, dívám se že vám nějaký server stojí za námahu a čas. Neházejte perly sviním, dělejte to jinak, lépe, čestněji, radostněji... Hrajete předem prohraný zápas, kde v sázce jsou nejen vaše žaludeční vředy a klidný spánek. Chybí Vám patřičný nadhled, odstup i značná míra sebekritiky.

Milan

▲ Nesnesitelná lehkost bytí. strana 8

▲ Hohes Dirndl - blízká příbuzná Dachsteinu. strana 10

▲ Tam, kde to pořád teče. strana 26

▲ Nevada v akci. strana 32

Ohlasy:	
Co si myslí čtenáři	4
Aktuality:	
Ze světa outdooru	6
Právě teď:	
Feráta delle Bocchette	8
Paragliding:	
S padákem přes Alpy	10
Horolezectví:	
Skvělý hřeben na Dirndl	12
Turistika:	
Krvaví Přemyslovci na Přimdě	16
Vodácká turistika:	
Letní Labe a Metuje	18
Cykloturistika:	
Podél Jizery do Českého ráje	22
Fotografie:	
Chata Falkenhütte v Karwendelu	24
Blízké kraje:	
Ostrov na krásném modrém Dunaji	26
Tramping:	
Zpěvníky na internetu	28
Kolo ve městě:	
City-biker in Leipzig	29
Děti:	
Na hory s mrňaty	30
Cestování:	
Ať si Altajci pojmenují své hory sami	32
Závody:	
Dobří muži, smolné ženy	33
Outdoorové vybavení:	
Novinky na trhu	34
V obchodech:	
Stany pro solitéry	36
Test:	
Stan Coleman Nevada	38
Insider:	
Kolik stojí zájezd?	40
V Tatrách:	
Zprávy z nejmenších velehor	42
Na vodě:	
Řeky, říčky, potoky	43
Outdoor Express:	
Cestovní průmysl a outdoorový byznys	44
Story z titulky:	
Ošklivý a vzrušující Johann	46
Pozvánka:	
Krumlovský vodácký maraton	47

Horydoly - outdoor magazín

číslo 13, srpen 2007 (III.)

ISSN: 1802-0089. Periodicita: měsíčník Vydavatel: Turek Media, s.r.o. Adresa redakce: Sněženková 6, 106 00 Praha 10 E-mail: redakce@horydoly.cz. Šéfredaktor: Jakub Turek, jakub.turek@horydoly.cz, mobil: +420 728 892 898, Skype: [jakub_turek](https://www.skype.com/name/jakub_turek), ICQ: 344-733-643. Redaktor: René Kujan, rene.kujan@horydoly.cz. Na čísle spolupracovali: Libor Bolda a Míra Čermák (oba Tatry.cz), Hana Suchá, Martin Turčan, Petr Ptáček (Raft.cz), Michal Absolon, Jaroslav Jindra, Martin Krácalík (Seven Days), Michal Matějů. Grafika: kabinet@pittleon.cz. Obchodní ředitel: Ondřej Turek, ondrej.turek@horydoly.cz, mobil: +420 608 733 888, Skype: [oturekpraha](https://www.skype.com/name/oturekpraha), ICQ: 91-916-149. Předplatné: 79 Kč na tři měsíce (platba SMS), 199 Kč - zvýhodněné roční předplatné. Objednávky sms: Pro předplatné tří čísel pošlete SMS na telefon 904 04 79 ve znění PAY HORYDOLY jmeno prijmeni adresa. Objednávky ročního předplatného: SEND Předplatné, P.O.Box 141, 140 21 Praha 4, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425, SMS: 605 202 115, E-mail: send@send.cz, www.send.cz.

Fotografie na titulní straně: Cesta k Trůnu bohů, Dachstein. Foto: Kuba Turek.

Levné vlaky za Šumavou

Cestování po česko-rakouském příhraničí zlevnila Sport-karta, kterou lze koupit u Českých drah. Je výhodná především pro cyklisty, kolo zdarma je totiž vítanou úsporou. Pěší turisté ušetří například při návštěvě Lince pomocí In-karty/Rail plus, což nejlevnější možností, jak se do rakouského města dostat. Je nutné připomenout, že k **cestě vlakem** je smysluplně použitelný pouze první ranní osobní vlak z Českých Budějovic v 05:32 h, protože na další neexistuje přípoj. Cyklisté a turisté mohou ranním vlakem v Linci stihnout dopolední REX vlak směr Aigen-Schlägl, který odjíždí z nádraží Linz Urfahr v 09:30 hodin a který rakouské dráhy ÖBB doporučují k využití cyklistům. Po dobu rakouské cyklistické sezóny do 28. října je připojen vůz pro přepravu jízdních kol. Podrobné jízdní řády najdete na adrese www.horydoly.cz/sumava.

Text: Jan Slavík. Foto: České dráhy

Na Lomnickém štítě nemají rádi Cimrmana

Desku na paměť Járy Cimrmana, kterou

s velkou pompou nainstalovali cimrmanovci minulý měsíc na **Lomnickém štítě** ve Vysokých Tatrách, někdo odmontoval a shodil do doliny. Deska neexistujícího génia tedy dopadla stejně jako upomínky na Lenina a Stalina, které byly v minulosti umístěny na Gerlachovském štítě a na Rysech. Více o horských aktivitách Divadla Járy Cimrmana se dočtete na straně 32.

Text: (red) Foto: (kt)

Muzeum v Koločavě je znovu otevřeno

V ukrajinské Koločavě bylo otevřeno **muzeum Zakarpatska**. Stalo se tak znovu po sedmdesáti letech. Před touto dobou bylo muzeum založeno českými úředníky v časech, kdy Zakarpatská Ukrajina patřila k Československu. S Koločavou je svázaný spisovatel Ivan Olbracht, který odtud psal reportáže. Jeho největším dílem je román Nikola Šuhaj Loupežník, který byl inspirován skutečným zločincem pochovaným na zdejších hřbitově.

Text: Jakub Kašpar

Indická armáda přiložila své vrtulníky k dílu při záchraně českých horolezců

Dvě indické vojenské helikoptéry Cheeta zasahovali na žádost českého velvyslanectví v pohoří **Nun-Kun**. Jeden z dvojice horolezců měl uklouznout a vážně si zranit páteř. Operace komplikoval charakter oblasti, jež je plná ostrých skal a nenabízí žádné místo k přistání. Vojákům se nicméně podařilo oba lezce vyzvednout a přepravit k ošetření. Podrobnosti k případu zatím nejsou známy.

Text: (kü)

Šest obětí italských a francouzských Alp

Ačkoli koncem července panovala v Evropě nevídaná vedra, mrazivé počasí v Alpách turisty zaskočilo. Šest z nich doplatilo na **lehkovážnost** a nepřipravenost životem. Na francouzské straně Mont Blancu zahynuli čtyři studenti ve věku 20 až 25 let. Vydali se na túru do hor bez stanu a řádného oblečení. Náhlý pokles teploty pod bod mrazu jim nedal žádnou šanci na přežití. Čtyřicet kilometrů východně od Mont Blancu, na italské straně Alp zahynula kvůli nepřízní počasí padesátiletá německá turistka. Šestou obětí byl padesátiletý belgický občan, který se na severovýchodě Itálie nedokázal vyrovnat s nástrahami počasí.

Text: (kü). Foto: (kt)

Rusko opět dobývá Severní pól – tentokrát odspodu

Rusko v současnosti operuje v oblasti Severního pólu. Expedici tvoří speciální výzkumná loď, ledoborec a dva speciální batyskafy schopné ponoru až do šestikilometrové hloubky. Členové expedice se potopili přímo pod Severní pól a v hloubce 4300 metrů pod mořskou hladinou umístili ruskou vložku. Vědci tvrdí, že šlo o náročnější akci, než je let do vesmíru. Rusové chtějí prozkoumat dno, získat představu o místních živých organismech, ale i o geologii oblasti. A to je patrně hlavním důvodem celé expedice. Pokud se jim totiž podaří vědecky podložit tvrzení, že šelf Severního ledového oceánu je pokračováním Sibiřské kontinentální desky, mohou vznést nárok na arktické území o rozloze až **1,2 miliónu kilometrů čtverečních** (srovnatelné s rozlohou Itálie, Francie a Německa dohromady). Podle odhadů skrývá toto území přes 100 miliard tun ropy a zemního plynu, což je téměř třetina odhadovaných světových zásob. Ve hře je kromě Ruska ještě Kanada, Spojené státy, Dánsko a Norsko. Pokud se tedy chystáte na Severní pól, usmějte se své sny raději co nejdříve – aby vás v budoucnu nepřijemně nepřekvapila zakázaná vojensko-průmyslová zóna.

Text: (kü)

Nejtěžší osmitisícovka má od Čechů další zásek

Libor Uher zvaný Taliban se stal druhým Čechem v historii, kterému se podařil výstup na nejtěžší, nejobávanější a druhou nejvyšší **osmitisícovku K2**. Expedice pod vedením Leopolda Sulovského obléhala horu přes dva měsíce. Sedm z osmi horolezců vzdalo výstup kvůli fyzickému vyčerpání a nepříznivým povětrnostním podmínkám. Uhrovi se naopak podařilo vrchol vysoký 8611 metrů pokořit bez použití kyslíkového přístroje. Na K2 v pohoří Karákoram vylezl jako první z tehdy československých horolezců Josef Rakoncaj, a to hned dvakrát. Poprvé slavil úspěch roku 1983.

Text: (kü, kt)

Nová feráta v Oybině

Krátká feráta byla otevřena v Oybině na německé straně Lužických hor. Vede na pískovcovou věž **Mönchkanzel** v trase dřívější horolezecké Staré cesty. Feráta je již druhou v Lužických horách, podobná vede po hřebeni Nonnenfelsen v nedalekém Jonsdorfu.

Text: (kt)

Sedmimílové boty na Slavkovském štítě

Na Slavkovský štít ve Vysokých Tatrách (2452 m n.m.) vystoupili dva turisté ze sdružení Falconair. Byli obutí do „sedmimílových bot.“ Jedná se o chůdly s klouby a pérováním **Poweriser**, které umožňují skákání a běh neuvěřitelnou rychlostí. V náročném horském terénu však byly spíše přítěží. Výstup 4 hod a 15 min, sestup pouhé dvě hodiny.

Text a foto: Jaroslav Koribský

Když to nejde po skále, pomůže vegetace

Mladý horolezec přecenil své síly při výstupu na **Kapelníka** v pískovcové oblasti Hruboskalsko. Když mu došly síly při náročném výstupu, obrátil se s důvěrou na místní flóru. Ze skalní stěny přeskočil do koruny blízkého smrku. Jaké však bylo jeho překvapení, když zjistil, že mu síly nestačí ani na tento sestup. Museli být povoláni příslušníci Hasičského záchranného sboru, kteří jej zhruba hodinu po obdržení telefonátu dostali zpět na pevnou zem bez jakýchkoli zranění.

Text: (kü)

Barma zdražila pohonné hmoty

Barmské úřady zdražily **naftu, benzin a zemní plyn** pětsetkrát. Vládnoucí junta k tomu nevydala žádné vysvětlení.

Text: (red)

Nová poštovna na Sněžce

Ještě letos převezme funkci staré poštovny na Sněžce nová stavba postavená na základech České boudy. Původní domeček bude časem rozebrán a přepraven do údolí. Bývalá poštmistrová z Velké Úpy **Jaroslava Skrbkové** před dvanácti lety obnovila provoz České poštovny na Sněžce a byla i u stavby nové budovy. Prosadit novostavbu bylo velmi obtížné. Ochranáři zprvu s návrhem poštovny nesouhlasili a to vzhledem k moderně pojaté stavbě, jež ani vzdáleně nepřipomíná klasické krkonošské chaty. Výhrady k ní měli především správci Krkonošského národního parku, kterým vadilo, že jim investorka předložila jediný návrh architektů Martina Rajniše a Patrika Hoffmana a oni si nemohli vybírat. Proto sami oslovili tři ateliéry, které vypracovaly devět alternativních návrhů. I v tomto rozšířeném výběru dopadla nejlépe drobně upravená původní studie architektů Rajniše a Hoffmana.

Text: Petr Skála. Foto: (kt)

Horydoly mají své plagiátory

Na internetu existují kromě portálu **Horydoly.cz** další dvě stránky parazituující na jménu **Horydoly**. Již delší dobu běží **Horydoly.com**, kam jsou chaoticky naházené informace o Vysokých Tatrách. Provozovatelem je údajně pražská firma Serfin, ale tu nezná obchodní rejstřík ani Google. Nově se objevila stránka **Horydolycernyles.cz**, ve které si šéfredaktor a majitel horolezeckého časopisu **Montana** Tomáš Roubal vylévá zlost na způsob práce redakce **Horydoly**.

Text: (kt)

HORYDOLY

Čeští horolezci umírali na Kavkaze a v Himálaji

O prázdninách zahynuli ve vysokých horách dvě čeští horolezci. Při výstupu na pětitisícovku **Džangitau** (5058 mn.m.), který podnikal se svou manželkou, se horolezec Karel Pilch zřítil ze strmé stěny. Lezci zrovna překonávali jeden z nejnebezpečnějších úseků, na kterém často padá led a kamení. Žena vyvázla bez zranění. Se sestupem jí pomohli ruští záchranáři. Paradoxní je, že oba manželé naopak pomáhali za špatného počasí třem ruským horolezcům, kteří se dostali do nesnází. Himálaje nepřelil Jiří Daněk. Spolu s velkou výpravou ministra životního prostředí Martina Bursíka vystoupal až pod vrchol **Gasherbrum I**, kde zakopal a zřítil se dolů. Daněk měl za sebou výstup na osmitisícovku **Sisha Pangma**.

Text: (kü, kt)

GoSystem
innovative equipment

Doma v přírodě

www.sportkoncept.cz

info@sportkoncept.cz

Nej, nej, nej... via delle Bocchette

Úžasná feráta na Brentě

Sedélka, štrbiny, rozsedliny – to je překlad italského názvu nejslavnější feráty světa. Trasa zajištěná ocelovými lany, kovovými žebříky a kramlemi zatlučenými do skal, nás protahuje nejdivočejšími scenériemi Dolomit v masívu Brenta.

Text: (kt). Foto: (has)

Úžasně srázy pod nohama střídají úzké políčky v kolmých stěnách a ostré skalní hřebeny. Místy si připadáme jako mouchy nalepené na zdi. Držíme se jenom kusu železa připevněného do žlutavého dolomitu. Pro jistotu jsme se připnuli k ocelovému lanu pomocí karabin a horolezeckého úvazku.

Před námi defilují štíhlé i rozložené skalní věže, malé ledovce a hluboká sedla. Mezi tím kličkujeme, kudy nás vedou lana. Via delle Bocchette vede podél centrální části hlavního hřebene Brenty. Na ni navazují další kratší, ale stejně závratné feráty. Umožňují detailně prozkoumat celé pohoří,

nebo trasy různě kombinovat. Díky nim můžeme sejít z hřebene, přespat na některé horské chatě a zase se na hřeben pohodlně vrátit.

Je nejvyšší čas vyrazit, protože chatari zavírají chaty již v říjnu a scházejí na zimu do údolí.

Doprava: Horský hřeben Dolomiti di Brenta se táhne v severní Itálii mezi městem Trento a lyžařským střediskem Madonna di Campiglio. Jede se sem přes Mnichov nebo Salzburg, Brenner a Bolzano. Dálnice v Rakousku jsou placené dálnič-

ní známkou, v Německu se neplatí nic, Brennerský průsmyk je zpoplatněný mýtem a italská dálnice se platí na výjezdu podle ujetých kilometrů. V Madonně jsou všechna parkoviště placená.

Trasa: Celý přechod Brenty po ferátách ze sedla Grosté, kam jezdí z Madonny lanovka, k chatě Dvanácti apoštolů a dolů do městečka Pinzolo trvá tři dny. Noci lze strávit na chatách Tuckett, Alimonta a Pedrotti. Ubytování stojí mezi dvaceti a třiceti eury za noc, děti platí polovinu. Průkaz Alpenvereinu zlevní ubytování o polovinu.

▼ Úchvatné scenérie vás provází po celé trase.

NAJVÄČŠIA ŠPORTOVÁ VÝSTAVA NA SLOVENSKU

"...však príd' pozrieť."

ŠPORT *Línia*

**14. výstava športových
potrieb a módy**

**tvoríme zážitok
z priameho stretnutia**

www.bbexpo.sk

**20. - 22.9.2007
BANSKÁ BYSTRICA**

S padákem přes Alpy

Dva týdny ve vzduchu nebo na nohou

Redbull sice prodává předraženou limonádu, ale má výborné nápady. Poslední dobrodružství přinutilo paraglidisty přeletět celé Alpy od východu na západ. Startovali zpod Dachsteinu a doplachtili do Monaka.

Text a foto: Jaroslav Jindra

▲ Přípravy na start.

Dvacetidenní závod X-Alps mělů tvrdá pravidla. Shrnout by se dala do tří slov: nonstop vzduchem nebo pěšky. Paraglidisté měli za úkol letět kudy uznají za vhodné, a pokud to jinak nepůjde, mohou na sedla nebo vrcholky vyšlápnout s plnou výstrojí pěšky.

Nepřízeň počasí, déšť a studená fronta, proměnily původní myšlenku dálkového přeletu nad Alpami v nekonečné pochodové cvičení. Závěr závodu se dokonce zvrhnul v noční chodeckou soutěž.

Zvítězil Švýcar Alex Hofer, který uletěl celých předepsaných 838 kilometrů za

dva týdny. Do osmačtyřiceti hodin po něm dosedli na molo v monackém zálivu ještě další čtyři závodníci. Na druhém místě skončil Rumun Cocone, který svým heroickým výkonem každodenního běhu na sto kilometrů s minimálním použitím padáku zvedal žluč konzervativním příznivcům paraglidingu. Cocone téměř celý závod s padákem na zádech běžel, přičemž spal jen tři až čtyři hodiny denně.

Český reprezentant Jan Škrabálek skončil na 11. místě, když uletěl a ušel 679 kilometrů. Slovák Peter Vrabec byl eliminován v polovině závodu, protože každý druhý den

byl podle pravidel závodu vyloučen poslední závodník.

Závodníci museli obletět tři významné alpské vrcholy Marmoladu, na jejímž vrcholu Jan Škrabálek furiantsky přistál a po pár minutách zase odletěl, Eiger, Mont Gros a Mont Blanc. ✖

Internet

● **závodu:** www.redbullxalps.com

● **české účasti:** www.horydoly.cz/vypsati.php?id=10289

Soukromá dobrodružství

Čtenářská fotosoutěž

Horydoly

Každý z nás zažívá soukromá dobrodružství, každý si užívá pobytu v přírodě po svém, každý si z toho pamatuje něco jiného. A tyto zážitky bychom od vás čtenářů chtěli vidět. Tři batohy, troje sandály a tři sady potápěčských brýlí s ploutvemi jsou připraveny pro účastníky fotografické soutěže **Horydoly**.

Neklademe velký důraz na technickou kvalitu fotografií, ale především nás zajímá atmosféra, která ze snímků dýchá. Nezáleží proto, jestli obrázky budou z dalekých krajů, dlouhých cest, extrémních sportovních podniků, nebo třeba vycházek za město.

O co se hraje

1.-3. cena:

High Peak San Pedro 28

Batoh určený pro jednodenní trekking, feráty a lezecké výstupy. Odvětrávaný záďový systém je z materiálu Airtex, který odvádí vlhkost. Dokonalé upnutí batohu zabezpečují bederní a hrudní popruh. Batoh je dodáván s pláštěnkou proti dešti. Materiál polyester PU, záda Airtex, objem 28 l, váha 933 g, rozměry 44x31x18,5 cm, barvy červená/šedá/černá modrá/světlemodrá/černá.

Neváhejte a své fotografie z letních dobrodružství posílejte v co nejlepší kvalitě e-mailem na adresu redakce@horydoly.cz.

Fotografie z minulých fotosoutěží internetového portálu a časopisu Horydoly

4.-6. cena: Koflach Rhodos

Lehké a pohodlné sandály určené pro outdoorové aktivity i každodenní použití. Materiál nylonové přezky vyztužené neoprénem, přezky na suchý zip, anatomická vložka, barvy černá/oranžová (man), černá/světle modrá (lady), velikosti: 39-46 (man), 36-42 (lady).

Koflach

Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se

Další ceny mají možnost získat účastníci v průběhu fotosoutěže. Potápěčskou masku Salvas Puzzle a ploutve Salvas Caiman dostanou tři fotografové postupně vylosování během léta. Losování budou autoři, kteří v mezidobí mezi dvěma losováními, pošlou do redakce své snímky, bez ohledu na množství a kvalitu fotografií. Vyplatí se tedy posílat fotografie průběžně.

Výherci předplatitelské soutěže

V měsících dubnu až červnu se hrálo o skládací kolo Dahon, stan Ferrino a tři páry bot Hi-Tec. Výhercům gratulujeme - o své ceny se můžete přihlásit na adrese předplatne@horydoly.cz.

Skládací kolo Dahon Espresso - Zdeněk Havelek, Tišnov; **Stan Ferrino Skyline Alu** - Ivana Dragounová, Děčín; **Turistické boty Hi-Tec V-Lite Quik Zip** - Matěj Lachmann, Praha 8, Libor Urban, Senohraby, Dagmar Špindlerová, Ústí nad Orlicí

Ceny do soutěže věnovala firma Sprint
– www.sprintcz.cz.

SPRINT
...your way in business

Skvělý hřeben na Dirndl

Lehké skalní lezení nad ledovcem

Možná už jste byli na Dachsteinu nesčetněkrát. Možná se tam rádi vracíte, ale už vás nebaví fronty na druhý nejvyšší vrchol Severních vápencových Alp. Nezoufejte. Hned vedle se tyčí k nebesům Hohes Dirndl, který většinou zeje prázdnotou.

Text: René Kujan. Foto:
Hana Suchá, René Kujan

Chceme vám doporučit nenáročné lezení ve skvělém vápenci. Zkuste přelézt západní hřeben na Dirndl. Na túru se nemusíte bát vzít ani děti nebo dámy svého srdce, začínající to adepty horolezeckého sportu. Cesta je poměrně vzdušná, přesto snadná, spojená s mnoha krásnými výhledy. Lezec či lezkyně by v ní rozhodně neměli poznat, co je strach, a měli by se spíše kochat panoramaty.

Začíná se ze severní strany od ledovce.

Přesto dojedeme autem nebo linkovým autobusem na parkoviště pod jižní stěnou Dachsteinu. Odtud se můžete vyvézt lanovkou nebo vyklusat prudký svah s tisícimetrovým převýšením. Na závěr vás v tom případě čeká středně těžká feráta. Jestli tudy sběhnete i nazpátek do údolí, ušetříte 27 eur za lanovku.

Urolbovanou cestou po ledovci dojdeme k chatě Dachsteinwarte-Hütte (říká se jí také Seethalerhütte) ve výšce 2740 m n. m.

Od ní se táhne pěkný, kompaktní západní hřeben až k vrcholu Dirndlu. Od chaty se vydáme po sněhu pod hřebenem a po nějakých sto metrech stojíme pod sedílkem, kde snadno najdeme nástup. Poznáme ho podle lesklých borháků, které nás budou věrně provázet po celou dobu výstupu.

Po pár krocích se ocitáme na hřebeni. Následuje několik velmi snadných lanových délek. Určitě pro postupové jištění využijeme delší smyčky, často potkáme i erární nerezové kroužky, sporadicky také ještě staré skoby.

Nejtěžší a zároveň lezecky nejhezčí délka se klikatí vzhůru do vrcholové partie od výrazného zářezu, kde se křížíme s cestou Pfannl/Maischberger z jižní strany masivu. Zde najdeme starý štand ze dvou skob a kusu červeného lana, ale také nový ze tří borháků.

Zbývají nám snadnější dvě až tři délky a ocitáme se na vrcholu. Dřevěný kříž nám připomíná sladkou skutečnost, že nad námi už je jenom Bůh. Poté, co si do sytosti vychutnáme vyhlídku z výšky 2832 metrů nad mořem, můžeme zvolit stejnou sestupovou trasu nebo z již zmiňovaného výrazného zářezu s červeným lanem snadno slanit na ledovec.

▲ Krásná, předpisová hřebenovka na Hohes Dirndl.

Hřebenovka na Hohes Dirndl

Ze středu Čech je to po vlastní ose pět set kilometrů. Jede se po trase České Budějovice - Dolní Dvořiště - Salzburg - Dachstein. Osobním autem se dostanete až pod lanovku Dachstein-Südwand. Počítejte ovšem s mýtným. Mýtné na horské silnici z Ramsau k dolní stanici dachsteinské lanovky u Türlwandhütte stojí sedm eur a platí se při odjezdu. Pokud se prokážete aktuální použitou zpáteční jízdenkou na lanovku, mýtné platit nemusíte. Na parkovišti je oficiálně zakázáno přespávat. V praxi zde ale uvidíte mnoho polehávajících osob ve spacácích, většinou právě Čechů.

▲ A nad námi už jen Bůh.

**Nejširší nabídka
značky Berghaus!**

... a spousta dalších akcí!

**SLEVY až
50%**

- stálý sortiment
- akční nabídky
- výprodeje

www.peaktrail.cz

▲ Mohutná návěj poskytuje další možnosti adrenalinových zážitků.

▲ Lezení, ze kterého budete mít radost.

▲ Romantické chvíle pod Dachsteinem.

Krvaví Přemyslovci na Přimdě

Nejstarší český hrad je vlastně německý

Tajemná Přimda na západočeské výspě je jeden z mála tuzemských hradů, kam nevede turistická značka. Významná středověká pevnost sloužící k ochraně českých hranic a zároveň obchodní stezky přes hvozdy Českého lesa dodnes odmítá turisty. Je těžko přístupná.

Text: Kuba Turek. Foto: Hana Suchá

Z hradu Přimda zbyla prakticky jen mohutná hranolová věž. Z ní už stojí jen obvodové zdívo. Přesto stojí za návštěvu. Už výhled z vrcholové plošiny kopce, na kterém je hrad postaven, je fascinující. Z ptačí perspektivy vidíme plzeňskou dálnici, v dále se zelenají vrchy Slavkovského lesa, povlovný Český les se přelévá do Hornofalckého lesa v Německu a pod nohama se nám choulí vesničky a městečka.

Přimda vznikla v 10. století na důležité obchodní stezce, která vedla přibližně ve směru dnešní dálnice z Plzně do Norimberka. Kamenný hrad však nepostavil český

kníže, ale němečtí Vohburgové. V roce 1121 byl dobyt a obsazen knížetem Vladislavem I. Nový hrad totiž stál na české straně hranice a na tuto drzost zareagoval kníže vojenským přepadem. Německou posádku propustil, ale hrad si přivlastnil.

Drsný úsvit českého státu

Přimda se jako mnoho jiných významných českých hradů stala hřištěm krvavých her příslušníků přemyslovského rodu o moc. Vladislav II. zde dvakrát dlouhodobě věznil Soběslava II. Oba purkrabí proto skončili tragicky. První byl zabit při přepadu Přimdy

během osvobození prominentního vězně. Druhého nechal Soběslav II. zmrzačit, když usedl na trůn.

Ve zdejším vězení skončil o mnoho let později po nezdařeném pokusu o převrat i budoucí český král Přemysl Otakar II.

Hrad si ponechal svůj význam do hlubokého středověku. Karel IV. ho zapsal do listiny Majestas Carolina. Přimda se tehdy dostala mezi jedenáct nejdůležitějších hradů, které měly tvořit páteř českého státu a neměly být nikdy pronajaty ani prodány.

Již za Václava IV. ale Přimdu ovládl loupeživý rytíř Tisto. Poté byl hrad zřejmě

▼ Zbývá už jen obvodové zdívo kdysi mohutné věže.

dobyt husity, kteří vyhráli bitvu u Tachova. Vojenský význam ztratila Přimda až na začátku třicetileté války. V tu dobu zde již nebyla posádka a ani tu nikdo nebydlel.

Vstup na vlastní nebezpečí

Stojíme na bývalém hradním nádvoří v nadmořské výšce 838 metrů. Jestli tu kdy si stávaly kamenné nebo dřevěné budovy, vzal je čas. Rozpoznat se dají jen zbytky hradeb. Nad námi se zvedá masivně usazená hlavní obranná a zároveň obytná věž. Vlézt do ní můžeme jen brankou v bývalém prvním patře. To bylo vojenské opatření, jak zamezit případným útočníkům v dobytí hradu.

Nám to také středověcí stavitelé neulehčují a musíme si vzájemně pomoci. Ocítáme se uprostřed věže. Pozorujeme románské stavební prvky, okénka, zazděné sloupy a opěrné konstrukce. S velkým rizikem lze vylézt na úroveň prvního patra. Výhledy odtud jsou ještě lepší, než z nádvoří.

Přimda je nejstarším zachovalým hradem na českém území. Je vyhlášena za národní kulturní památku.

Doprava

Jedeme autem po dálnici z Plzně do Rozvadova. Na sjezdu Mlýnec odbočíme a dorazíme po pěti kilometrech do obce Přimda. Autobusy do Přimdy jezdí z Boru a Tachova.

Přístup k hradu:

Na náměstí je parkoviště, odkud vede zelená turistická značka ke sportovnímu areálu. Před ním odbočíme na lesní cestu okolo nově opraveného penzionu přímo do kopce. Stoupáme lesem, mýjíme kapličku a po chvíli jsme na hradě. Z obce jsou to necelé dva kilometry.

Síla zatížení	Zabezpečení proti uvolnění
1	1
2	2
3	3

1 – LEKI SLS
2 – NEJLEPŠÍ KONKURENT
3 – PRŮMĚR KONKURENCE

TUV SÚDCE USTANOVENÝ DŮVOD

VÍCE BEZPEČÍ • VÍCE POHODLÍ
• VÍCE KONTROLY

„TO JE SÍLA“

> 140 kg

SÍLA ZATÍŽENÍ

> 360°

ZABEZPEČENÍ PROTI
UVOLNĚNÍ

SUPER LOCK SYSTEM OD

LEKI

info@sportkoncept.cz

www.sportkoncept.cz

▼ Teče, i když pomalu.

Letní Labe a Metuje

Daleko od vodáků, blízko k přírodě

Pro vodáky jsou letní řeky na východě Čech velkou neznámou. Mnoho z nich vůbec netuší, že se dají sjíždět celoročně. Oblíbené jsou jen horní toky divokých řek sjízdných na jaře při tání sněhu. Extrémisté v březnu pádlují po Labi, čekají na vodu v Orlici a Zdobnici, anebo si dávají horní Metuji.

Text: Petr Ptáček. Foto: Petr Ptáček, Kuba Turek

▼ Nejdrív obhlédnout, pak jet.

Jenže co mají dělat v létě, když místo zdolávání peřejí jenom smutně zírají na vyschlá kamenitá koryta? Sednout do kánoí a vyrazit na dolní Metuji, nebo střední Labe. Nabízejí dostatek vody pro pohodovou plavbu v opuštěné přírodě. Když se k tomu připočte, že na nich nepotkáte vodáky a že řeka je pouze pro vás, pak se jedná o něco výjimečného.

Vodáci mohou na každé řece strávit pěkný víkend. Zajímavé úseky jsou maximálně pětatřicet kilometrů dlouhé.

Labe od Dvora Králové

Během léta přehrada na Labi s názvem

Les Království upouští takové množství vody, že je řeka sjízdná téměř kdykoliv. Může zde téci až osm kubíků, což bývá více, než na Vltavě. Divíte se, proč je zde tolik vody? Přehrada spolu s nádrží Rozkoš navyšuje průtok v dolní části Labe pro nákladní lodě. Zajišťuje tak splavnost během nízkých průtoků. A to je právě v létě. I malé množství okolo 2,5 kubíků však stačí pro pohodovou plavbu.

Začít se dá přímo pod přehradou. Řeka protéká hlubokým lesnatým údolím, které se po pár kilometrech začíná otevírat. Lesy jsou vystřídány loukami a stromovým podél řeky. Po šesti kilometrech se ocitnete na

jezu před Dvorem Králové. Ten je nesjízdný a musí se přenést. Průjezd Dvorem Králové je velmi problematický. Následují vysoké regulační zdi a v nich jsou tři kolmé nesjízdné stupně s velkým vývarem. Prostřední stupeň většinou není patrný, jelikož mizí ve vzdutí posledního stupně. Za malé vody se dají skočit, jenže za trochu větší jsou velmi nebezpečné. Před prvním stupněm jsou únikové schůdky vpravo. Sice úzké, ale je to jediná cesta ven z regulace. Pak je nutno přenést loď podél nábreží až pod poslední stupeň, což je tři čtvrtě kilometru. Nikde se nedá dostat zpět k řece, jelikož navigace je opravdu vysoká.

Vzhledem ke komplikacím při průjezdu Dvorem Králové je doporučováno začít plavbu až na konci města. Sice tak vodák přijde o osm kilometrů pěkné vody, ale za možné potíže to nestojí. I dále je plavba pěkná. Řeka teče peřejkami mezi loukami a lesy. K vidění jsou ledňáčci, volavky, kroužící kaňata, prostě paráda. V Žirči je jez, který o sobě dává vědět půlkilometrovým olejem. Je nesjízdný jako drtivá většina zdejších jezů. Přenášení je ale pohodové. Pod ním opět následují pěkná peřejnatá místa, romantická zákoutí a plavba úplně mimo civilizaci. Proud pomalu ustává, jelikož se blíží další jez ve Stanovicích. Ze Šporkova mlýna majitel udělal hospodu se zahrádkou přímo u vody. Lodě tedy přenášíte přes zahradu hospody. Plastové kajaky a nafukovací rafty se mohou pokusit šikmý jez sešoupnout po spádové desce.

▼ Řeka pouze pro vás.

Dále Labe opět pěkně svižně teče. Vydrží to až ke Kuksu. V městečku sice již historický kamenný most spadl, ale je nahrazen železným. Za mostem máte tři možnosti. Buď pokračovat dál po řece, ale to by byla škoda, nebo vystoupit a jít se přes most podívat na zámek Kuks, na který vidíte přímo z lodi, nebo zamířit do hospůdky, která má lavičky těsně u řeky. Od Kuksu to již přestává být tak pěkné, jako v horní části. Všechny tři následující jezy jsou nesjízdné. Zvláště poslední v Jaroměři je záluďný, protože pod ním číhají železné traverzy. Jestli ještě nemáte dost, můžete odpádlout po víceméně klidné hladině dalších dvacet kilometrů do Hradce Králové.

Metuje z Nového Města

Metuje se pod Novým Městem dělí na nové a staré koryto. Jak k tomu došlo? Na počátku minulého století byl vybudován systém na závlahu luk a zároveň byly zachovány vodní mlýny na staré řece. Provozovatelé toho docílili za cenu prokopání nového koryta a výstavbou mnoha jezů a náhonů.

Staré koryto se dělí na tři části zvané Mlýnský náhon, Stará řeka a Staré koryto. Nové je regulované množstvím umělých stupňů, které jsou za velké vody nebezpečné. Tvoří se za nimi dlouhé vývary. Po Nové

řece se ovšem většinou v létě plout nedá, protože má málo vody.

Začít se dá již v Novém Městě. Plavba podél vysokých skal s dominantou zámku je úžasná. Pod Novým Městem přichází první dělení řek. Doleva odbočuje nenápadný náhon se stavidlem. To je potřeba přenést a pak pokračovat dál v úzkém korytě. Meandruje a proud v některých zatáčkách je silný. Nezkoušený vodák tady může mít potíže.

Voda z Mlýnského náhona se vrací zpět do Metuje u Dolska, aby na následujícím jezu došlo k dalšímu rozdělení. Znovu je vlevo stavidlo, které je nutno přenést. Ve Slavětíně je elektrárna a pila. Zde je možné nechat loď a jít do jediné místní hospody. Hospodský je zároveň i majitelem pily, takže o loď bude postaráno.

Druhý den se po šesti kilometrech spojují obě koryta Metuje, aby na následujícím jezu naposledy došlo k rozdělení. Pokud vypouští přehrada Rozkoš dostatečné množství vody, může se pokračovat i po novém korytě. Plavba po něm ovšem není nijak zábavná. Regulované břehy a dlouhé rovinky jsou velmi fádní. Staré koryto opět nabízí divočinu a pořádné starosti, co bude za zatáčkou. Stavidlo je trochu dále, ale je tam. Nízké

větve a prudké meandry vyžadují zručnost posádky. Přenesete loď ještě jednou okolo elektrárny a následuje soutok s novým korytem. Po půl kilometru zastavíte před mostem a ukončíte plavbu po Metuji.

Jestli chcete dojet až do Labe, počítejte, že budete muset pádlout proti proudu, přenesete jeden jez a nakonec vás zastaví peřejky, které nezdoláte. Odtud už vám zbude na soutok Labe s Úpou, kam můžete zajet autem, pár set metrů pěšího pochodu.

Řeky pro zkušené

I když vodácká obtížnost obou popsaných úseků je klasifikovaná nejjednodušším stupněm ZW, nelze je doporučit vodákům, kteří sednou poprvé do lodi. V korytech je potřeba ovládat loď a zastavovat před nenadálými překážkami. Těch může být v podobě padlých stromů nebo zátarasů dostatek. Metuje není vhodná pro raft. Pozor na zastavování v blízkosti stavidel. Může dojít ke vcucnutí lodě!

Půjčovna lodí

Nejbližší půjčovna lodí je Metuje v Novém Městě (www.reky.cz/metuje). Všechny půjčovny lodí v Česku najdete na adrese www.horydoly.cz/vypsati.php?id=277.

VODÁK sport

VŠE PRO VODÁKY

www.vodak-sport.cz

**Nejrozšířenější síť
vodáckých prodejen
Kompletně vybavené
půjčovny s dopravou na řeky
Vodácká škola**

NA VODĚ V POHODĚ!

GUMOTEX

**ŽÁDEJTE KATALOG
A CENÍK NA ROK 2007**

Velká Vodácká Pout'

8 – 9. 9. 2007

**přírodní kanál Vír. Bohatý program na
vodě i na břehu, hudební festival
Ve Víru tónů – hraje skupina HOP TROP**

Brno, Bratislavská 31, tel./fax: 545 214 430

Brno, značková prodejna **Gumotex**,

Dornych 25a, tel: 543 216 179

Olomouc-Slavenín, Kyselovská 57, tel.: 585 418 733

Praha-Vyšehrad, Neklanova 8, tel.: 224 910 491

Ostrava, Ruská 121, tel.: 603 826 060

Bratislava, Čuňovo, tel.: +421 918 455 587

www.vodackybazar.cz

Velký výběr lodí a vodáckého materiálu

Výkup v hotovosti

▲ O romantická zákoutí není nouze.

Podél velkých řek na bicyklu

Trasa Botič - Labe - Jizera

Ujedeme to v terénu? V pátek jsme se sami sebe zeptali a v sobotu jsme si to užili. Šlapali jsme z Prahy do Českého ráje. Vedla nás Jizera.

Text a foto: (kt)

Podél Botiče, Labe a Jizery jsme jeli po turistických značkách. Několikrát jsme zabloudili, občas zaparkovali u hospůdky a nakonec se vyšťavili v kopcích. Do Mnichova Hradiště jsme přijeli před setměním.

Vyrazíme od redakčních dveří Horydoly v Praze na Zahradním Městě. Za pár minut sjíždíme k populárnímu pražskému potoku Botič a šlapeme známou stezkou proti proudu. Objíždíme Hostivařskou přehradu a jedeme terénem do Petrovic. Tady někde se pokusíme napojit na turistickou značku do Kolodějů a dál přes Klánovický les.

Nedaří se. Bloudíme mezi továrními bloky a obrovskými sklady. Občas se objeví shluk domků ve stylu podnikatelského baroka. Všechno je stejně ošklivé. „Nevracíme se náhodou?“ bezelstně se ptá Hanka na hrázi Dubečského rybníka. Chvilí koumáme co a jak, máme to tu přece najeté z minulých let. Stejně zase bloudíme.

Nebudu rozepisovat všechny naše kličky a zajížd'ky, ale posunu nás rovnou do Čelákovic. Máme za sebou golfové hřiště, cestičky v dubových lesích, vytlučené okresky a liduprázdné ulice satelitních městeček. K původnímu plánu jsme si přidali asi dvacet kilometrů navíc.

Úžasná slepá ramena

V samoobsluze kupujeme rohlíky, jogurty a úžasně levnou limonádu za 4,90 Kč. Chut' odpovídá ceně. Neseme kola do schodů na most přes Labe. Držíme se žluté turistické

značky se kocháme slepými rameny velké řeky, na kterých právě kvetou lekníny. Pokračujeme několik kilometrů písčitémi lesy téměř po rovině. V Sojovicích vyjíždíme ze stínu stromů, měníme barvu značky ze červenou, Labe za Jizeru a po loukách dojedeme do Benátek.

Necháme se nachytat turistickým značením a ze všech sil vyšlapeme ostré stoupání na náměstí, abychom o pár stovek metrů dál zase sjeli k řece na původní trasu. Dražický hrad tentokrát objíždíme, na prohlídku není čas. Další romantická krajina nás čeká u slepých ramen Staré Jizery. Stejně jako u Labe obdivujeme kvetoucí zeleň na hladině.

Vesnické pivo a limo

V Horkách neodoláme a zastavujeme v hospodě na fotbalovém hřišti si dáváme guláš a rádlera. Hospodský se při objednávání zakření, ale statečně čepuje do půllitrů kombinaci meruňkové limonády a piva. „Už jsem o tom slyšel, jednou to taky budu muset ochutnat,“ prohlašuje s kyselým úsměvem. „Určitě ale nevypiju víc než deci.“

Stále podél Jizery míříme k Mladé Boleslavi. Střídají se terénní singletracky, prašné traktorové cesty a asfaltové cyklostezky. Na starém boleslavském náměstí nás na zmrzlinu láká cukrárna. Je pozdní odpoledne. Nad káfičkem a ovocným pohárem tu sedí rodinka s kočárkem, tři postarší přítelkyně a osamělá dáma.

Po osvěžení mažeme dál. Mohli bychom

po červené značce dojet za hodinku až dvě podél řeky přes Bakov do Mnichova Hradiště. My si ale ještě dáme trochu do těla. V Debři odbočujeme po druhé červené náročným terénem do kopců směrem na Bělou pod Bezdězem. Trochu se svezeme po hladkém asfaltu silnice do Velkého Rečkova a vydáme se zase nahoru ke kapli nad vyhlášeným pramenem Klokočka. Zbývá poslední výšlap po asfaltu do Maníkovic a dlouhý, nekonečně dlouhý sjezd do Mnichova Hradiště. Ani zdejší zámek již nestihneme, je pozdě večer.

Trasa:

Cca 130 km, nezázivnou projížd'ku Prahou lze zkrátit vlakem do Čelákovic, na konci cesty není třeba zajíždět do Bělé.

Doprava:

Podél celé trasy jezdí vlak. Mnichovo Hradiště je na hlavní trati Turnov - Praha. V neděli odpoledne bývá vlak přečpaný cestujícími i bicykly.

Doporučené vybavení:

Horské kolo, přilba, rukavičky, brýle, dres, bunda, náradí a lepení, mapník na řídítka, mapa, pití a jídlo.

Kempy:

U koupališť v Dolní Bukovině, Klášteře Hradišti, Bakově a Bradleci. Postavit stan na jednu noc lze na loukách téměř kdekoli.

▲ Někdy je lepší sesednout.

Angelo Dibona zatlíkol šesť skôb

Útulnú chatu Falkenhütte v Karwendelu pod mohutnou severnou stenou Lalidererspitze spravuje tretia generácia Kostenzerovcov. Boli svedkami hrdinských prvovýstupov takých horolezeckých osobností ako Hias Rebitsch, Angelo Dibona alebo Toni Hiebeler. Dibona bol preslávený tým, že skoby používal veľmi úsporne, avšak z 15 skôb, ktoré zatlíkol počas celého svojho života, práve 6 bolo zatlčených v lámavej skale Laliderer.

Foto: Martin Turčan

Ostrov na krásném modrém Dunaji

Donauinsel pro sportovce i lenochy

Mezi všemi Hofburgy, Belvedery, muzei a galeriemi vás určitě zaujme ostrov kultury a oddechu pravého Vídeňáka, zvaný ne příliš originálně Donauinsel.

Text: René Kujan. Foto: Jan Dolejš

Dunajský ostrov nevznikl přirozenou cestou. Při jeho zrození nehrála prim řeka, ani nánosy a usazeniny. Ostrov vznikl od začátku přispěním lidské ruky, a to v rámci regulace toku Dunaje a ochrany před povodněmi. Náročná stavba trvala šestnáct let od roku 1972 do roku 1988. Ostrov je přesně 21,1 kilometru dlouhý a jeho šířka činí až 200 metrů. Vytvořením umělého ostrova přibýlo Dunaji další paralelní rameno (Neue Donau), kde za normálních okolností uvidíme stojatou vodu. Při hrozcích záplavách jsou valící se masy vody přepouštěny do tohoto ramene a nebezpečí je zažehnáno. Většina ostrova ale zůstává nad vodou i při záplavách.

V rámci tohoto projektu si Rakušané postavili také vodní elektrárnu Freudenu. Zábava byla až na x-tém místě. Toho si ale dnes už určitě nevšimneme. Rekreační oblast zahrnuje na 270 hektarů vodních ploch a 390 hektarů veřejně přístupné zeleně. Kromě toho, že ostrov poskytuje znaveným pracujícím možnosti odpočinku a odreagování, je zároveň také přírodní rezervací. Domov zde nalezly vzácné druhy ryb a ptáků. Někdy se vám tu podaří potkat i srny nebo zajíce.

Rekreace über alles!

Postupem času se z ostrova stala velmi oblíbená oblast příměstské rekreace.

Mnohý průvodce tvrdí, že na dunajském ostrově se scházejí všichni, kdo milují pohyb a legraci. A určitě není daleko od pravdy.

Donauinsel se pro mnohé české cyklisty, již svého času nadšeně testovali cyklostezku Praha – Vídeň, stal jakousi vstupní branou do hlavního města Rakouska. Cyklostezka Donauradweg vede po obou březích řeky.

Největší koncentraci restaurací, barů a diskoték najdeme v oblasti Copa Cagrana. Ta se nalézá v blízkosti Říšského mostu (Reichsbrücke) a její jméno odkazuje na přilehlou čtvrť Kagran. Za vlahých letních večerů, kdy ku žejdlíku a tanci zve hlas, tady můžeme být součástí až desetitisícového davu.

▼ Ani pěkná panoramata nejsou výjimkou.

Ostrov v délce půlmaratónu

Vymazlený asfaltový povrch celého ostrova mocným kouzlem přitahuje všechny vyznavače jízdy na kole, inlajnisty i běžce na krátké i dlouhé tratě. Rakouští inženýři mysleli snad zvláště na vytrvalce, když jim postavili ostrov v takřka přesné délce půlmaratónu. Nebude tedy žádný problém otestovat svoji výdrž při překonávání trasy mezi severním a jižním cípem ostrova. Nemusíte se bát, že byste snad tady byli pro někoho za exoty. Naopak! Pohrdavým okem můžete shlížet na lenochy, co se tu jen povalují v trávě a své pivo zakusují chipsy. A po ukončení svého tréninku se k nim můžete přidat.

Nebo využijete jeden z mnoha grilů pro veřejnost? Velký gril zpravidla doplňují lavice a stoly. Kromě toho, že si musíte přinést vlastní klobásky, nezapomeňte taky na palivo. Nikoho tady ani nenapadne, aby si šel „něco nalámat támhle do toho houští“. Všichni si způsobně přivezou vlastní dříví nebo grilovací uhlí. Za poplatek si ho můžete nechat přivést až na místo. Pokud máte strach, že v sezóně budou všechna místa obsazená, stačí si gril zarezervovat telefonicky nebo na internetu předem. Už taky cítíte tu vůni čerstvě grilovaných vídeňských klobásek? A nebo raději dáte přednost šlapadlu či rovnou motorovému člunu? Oboje lze v půjčovnách využívat dlouho do noci.

Vyznavači kultury nahých těl jistě neopomenou jednu ze dvou nudistických pláží, kterým se v německy mluvících zemích říká FKK. Po jedné skrývají severní a jižní část ostrova. Svou rozlohou se řadí mezi největší taková zařízení na území velkoměsta.

Informace

Cykloprůvodce Shocart: Praha – Wien

Cykloprůvodce Freytag & Berndt:

Donau-Radweg

www.donauinsel.at

www.donauiselfest.at

www.wien.gv.at/wald/erholung/doi.htm

Jak se tam dostanu?

Na ostrov nebo do jeho těsné blízkosti se dostanete osobním vozem. Záchytná parkoviště jsou po obou březích řeky. Pozor, parkování rozhodně není zadarmo! Dá se jet také autobusem městské hromadné dopravy či tramvají. Zvláště doporučení hodné je metro, protože trasa U1 zastavuje přímo na ostrově.

▲ Cyklisté rozhodně nejsou v menšině.

▲ Ostrov s pevninou spojuje množství mostů schůdných i pro pěší.

▲ Bicykl, nezbytná součást výzbroje při výpravě na Donauinsel.

Zpěvníky na internetu

Texty, akordy, melodie

Sobotní noc u ohničku bez kytary? Absurdní! Vodácká výprava lyžařský týden na chatě nebo výlet s dětmi bez zpívání? To by bylo smutné!

Text: (red). Foto: (kt)

Přinášíme odkazy na zpěvníky, kde najdete texty a akordy podle svého vkusu, ať jste zastydli trampové, zapříspěhlí folkáci, zarputilí rockeři nebo třeba milovníci uhlazeného popu.

Agama 2000 www.volny.cz/agama2000

Akordy www.akordy.sk

Folkrockový zpěvník design.euweb.cz/zpevnik.htm

Geospeleos www.geospeleos.com/Zpevnik

Medy www.medy.cz/zpevnik

Miro Perdoch www.miro-perdoch.szm.sk/index.htm

Neandrtálec www.sweb.cz/neandrtaleczkajaku

Nostalgický čundr nc-zpevnik.wz.cz

Orionský zpěvník www.orion91.cz/zpevnik

Plichtice plichtice.cz/all

Překlady písniček www.pohodar.com/preklady

Pokrok www.pokrok.eu

Antoniův zpěvník zpevnik.antonio.cz

Sebrané tramské písničky sorry.vse.cz/~karas/tramp/tramp.htm

Simandl www.simandl.cz/stranky/hudba/zpevnik/zpevnik.htm

Slunce slunce.webzdarma.cz/ZPEVNIK/zpevnik.html

Songs zpevniksongs.100plus.cz

Supermusic www.supermusic.sk

Virtuální zpěvník mj.ucw.cz/songs

Voltek www.voltek.cz/zpevnik/zpevnik_base1.htm

Zpěvník zpevnik.wz.cz

Zpěvník www.zpevnik.com

Zpěvník 333 www.volny.cz/z333

Zpěvníkátor jenasoft.com

City-biker in Leipzig

Sytý bajker v Lipsku aneb Ze života studentova

Bylo nebylo – za mnoha řekami, za přemnohými horami rozkládá se v daleké zemi germánské město Lajpciš. A v tom městě překrásném je kromě Památníku bitvy národů také jedna univerzita, jejíž průčelí ještě donedávna zdobila freska velkého Káji Marxe v supernadživotní velikosti. Děj našeho příběhu se odehrál právě v jejím okolí. A nebo jinde. A nebo je docela možné, že se to nikdy ani nestalo. Kdo ví...

Text a foto: René Kujan

Kolo, to je jeden z předmětů, co mi tu dělají největší radost. Na kole tady jezdí každý, ať prší nebo svítí sluníčko, ať z nebe padají přivěsy obytné či nákladní, jezdí se pořád. Tak jezdím taky. Nevím, na co jsem si kupoval Semesterticket na zdejší MHD, ale budiž. Už asi druhý den se můj styl jízdy nějak znelíbil pánům policajtům. To jsem zrovna přejížděl křižovatku v protisměru, šikmo a ještě k tomu do náručí rozespalého policisty, kterého jsem zprvu přehlédl, páč jsem byl taky rozespalý. Měl štěstí, že jsem mu nepřejel nohu! Pán cajt se mne jal lustrovat, i vysvětlil jsem tomuto dobrému muži svou lámanou němčinou s anglickou slovní zásobou (to pro zvýšení věrohodnosti, důležitosti a přesvědčení páně policistova, že s takovým člověkem nemá smysl se bavit, natož mu dávat pokutu), že absolutně netuším, co je to cyklostezka (je jich tu fakt fůra) a už vůbec nevím, co je to křižovatka, neboť něco takového na silnicích v České republice opravdu nebývá zvykem.

Jezdím jako domorodci za každého počasí

Jindy zase proti stylu mé jízdy po městě, jezdím jako prase, vždyť mě znáte, ale kupodivu to tady nikomu moc nevadí, natož aby mi chtěl dát přes držku, trochu zaprotestovalo kolo. Ráfek si řekl, že to skákání po schodech a obrubnicích již nehodlá déle snášet. Duše udělala prd! pfffttt! a ráfek se nenechal zahanbit svým křup! vyboč! Štípacími kleštěmi, co jsem našel v naší společné domácnosti ve Wohngemeinschaft, jsem ráfek přesvědčil k další spolupráci a uzavřel s ním pakt o neútočení po zbytek semestru.

I zanedlouho, co se to nestalo. Podařilo se mi píchnout ještě jednou. Zase se mi do cesty připlétl nějaký blbej obrubník, myslím, že ten samý, co minule, jsem to ale hovořil nepoučitelné, a duše už na to fakt neměla žaludek. Zkažený vzduch ze svých útrob vyvrhla nepatrnou dírkou ve svém slušivém oblečku, kterou si suicidálně způsobila o nějakou ostrou hranku toho vybočeného ráfku. Tak jsem ji vyměnil. Jsem

přece poleno šikovné, né? No, asi né, páč jsem tu novou duši pumpoval tak zběsile, že mi u ní upadl celý ventilek. Nečekaně. Neopravitelně. Kurvááááá – chtělo se mi řívat. Jelikož však některá spolubydlítka byla doma, zachoval jsem si zbytky zvířecí důstojnosti, způsobilně odkašlal a moudře pokýval hlavou ze strany na stranu. Ale nepřejte si vidět, co udělám, až zase pojedu kolem toho ošklivého, zhoubného, nechutného, nepěkného, nenapravitelně škodolibého obrubníku. Je na rohu Thomasia- a Gottsched-Strasse, tak pozor na něj, říkám vám. Asi se vážně neudržím. Asi na něj vypláznou jazyk.

Hodný taxikář a zlý policajt

Ponořme se ale hlouběji do života v onom saském městě. Zaposlouchejme se do šumu v ulicích a pohledme, co nám budou vyprávět prastaré dlažební kostky.

Když už jsme u těch dlažebních kostek. Jednou, a byl to vsutku povedený den, vám takhle jedu, jak jinak než na kole, na nějaký seminář začínající v nechutně brzkých hodinách ranních. Pršelo a v důsledku toho prý na vozovkách bývá souvislá vrstvička vody smíšené s prachem, která prý gumové předměty kulatých i jiných tvarů svádí k aquaplaningu. Ale vysvětlujte mi takovéhle drobné nuance přírodních úkazů! Jedu, vidím zatáčku a vrhám se do ní střemhlav,

tedy v tomto případě spíše střemkol. Že bych přibrzdil, mě ani nenapadne. Zato přední kolo napadla pěkná lumpárna. Slovensky by to znělo asi jako šmíííík!! Ale nekřivdíme tak příliš přednímu kolu, které bylo toho času již dobře vybaveno zimní obuví Panaracer. To ty kostky, které někoho napadlo pro vylepšení přelít asfaltem. A asfalt udělal na mnoha místech drol, drol, až se úplně vydroilil, tedy hlavně ve spárách. Vzniká tak značně nestabilní, drncavý a klouzavý povrch, jenž vyniká skvělými abrazivními schopnostmi, jak jsem měl tu čest vzápětí se přesvědčit na vlastní koleno, gluteus maximus, kalhoty a mikinu. Ano byly to mé nejlepší kalhoty z Nextu, které si vysloužily dvě slušivé díry v levé nohavici. Inu, zarašploval jsem si. Ležérními pohyby se sbírám z vozovky. Protijedoucí taxikář, v tuto chvíli vlastně už protistojící, když jsem mu spadnul skoro pod kolo, konster-novaně stahuje okénko. Obdivně obhlíží místo potenciální dopravní nehody. Kouká na mě a povídá: „To ale muselo bolet, co?“ „... nein, danke...“

Ani já jsem nevěřil, že se něco takového může stát, dokud se mi to skutečně nestalo. Ještě týž den, ještě s tímž krvavým kolenem a s týmiž děravými gaťami si to přiměřenou rychlostí šinu po pěší zóně směrem k domovu. Padesátku předepsanou pro město jsem určitě nepřekročil. Kde se vzal, tu se vzal, zelenobílý mužíček. Nedalo mi dlouhého přemýšlení, abych správně vydedukoval, že se jedná o nasraného motorizovaného, v tomto případě tedy omotocykleného, policistu ve služební uniformě. A copak tam prý panáček dělá, a jestlipak si panáček všiml, že je zde pěší zóna („najn, vas hajst fűsgengrcóne?“) a japato, že panáček nemá ve výpletu po dvou odrazkách na každém kole a japato, že nemá dynamo, zvonek a Großflächenscheinwerfer. A už tahá učitelský notýsek a cosi si doň zapisuje. V rukou se mi ocitá takový malý bílý papírek, který byl příšerně drahý. Sám nevím, proč jsem si ho od něj kupoval. Inu byl to dobrý obchodník.

▲ Dá to trochu námahy, ale dětské úsměvy za to stojí.

Na hory s mrňaty

Túry v babím létě pěšky i s lanem

Zasteskne se vám občas po romantických nocích u tramských ohníčků? Chcete znovu vyrazit na hory jen s batohem? Nebo nostalgicky vzpomínáte, jak jste s přáteli zdolávali skalní věže? I když je to jen pár let, zdá se to tak dlouho... "I kdybych znovu sebrala odvalu, brání mi v tom mé malé děti," říká si mnohá maminka a omlouvá tak svoji pohodlnost.

Text a foto: Kuba Turek

A co takhle zkusit vyrazit na hory nebo do skal právě s nimi? Při troše opatrnosti to není nic nemožného. „Samozřejmě každá matka chrání své potomky a má strach se s nimi kamkoliv pustit,“ říká zdravotní sestra Martina Slancová. „Neměla by to ovšem přehánět a vidět možné neštěstí za každým rohem.“ Sama svoji dceru vodila po italských Dolomitech a slovenských Tatrách už od pěti let.

Podle jejích zkušeností je potřeba se připravit na túru s dětmi daleko více, než s dospělými. „Například před výstupem na Rysy jsem z internetu, turistických průvodců i od kamarádů zjišťovala, jak to tam vypadá, jaké je převýšení, kudy se dá v případě bouřky sestoupit a nakonec jsem si pro jistotu vypůjčila i základní horolezecké vyba-

vení.“ Zároveň připouští, že kdyby vyrazila jen se svými kamarádkami, pouze by se podívala do mapy, kudy vlastně cesta vede.

Převaha rodičů nad terénem

Při náročných túrách nebo dokonce horolezeckých výstupech platí pravidlo starých horských vůdců: „Musím zvládnout terén nejméně o dva stupně těžší, než kudy vedu klienta. Kdyby se něco stalo, on na mne plně spoléhá.“ V případě rodinných výletů jste to rodiče, kdo má předcházet všem nebezpečím a případně vytáhnout své potomky z jakékoliv šlamastyky.

Na pěší túru k některé horské chatě do Vysokých Tater se může vydat každá rodina, která má trochu zkušeností s turistikou. Nejmenší děti od tří let mohou sedět v nosítku na zádech. Přechod s dětmi přes sedla zajištěná řetězy si však už může dovolit jen ten, kdo má něco nachozeno na ferátách. Výstupy na štíty mimo značené stezky jsou vyhrazeny horolezcům či vysokohorským turistům s kompletním vybavením.

Záložní vybavení je nutné

S malými dětmi je tedy radno se pouštět na horské túry, které rodiče dobře znají a sami jsou schopni je absolvovat bez jisticích pomůcek. Rodinné horolezecké výpravy by přesto neměly dát ani ránu bez lan, úvazků, přileb a jisticích pomůcek. Pro případ nenadálých překvapení se hodí aspoň jeden kladivocepín a pár skob. V batozích by mělo vždy být náhradní oblečení, jídlo, pití, vařič, bivačovací pytel a mnoho věcí,

kteří slouží jako záloha, kdyby se něco pokazilo. Nehoda jednoho dospělého totiž může mít pro celou výpravu nedozírné následky.

Myslete na děti, ne na sebe

Kromě toho, že si rodiče chtějí užít hor, musí myslet na spoustu věcí, které velcí dělají automaticky nebo je prostě nevnímají. Stačí aby v Jizerských horách děti přecházely přes rašeliniště. Mají kratší nohy a nedošlápnou na všechna suchá místa. Při přelézání kamenů nedosáhnou daleko a padlé kmeny nepřeskočí.

Děti se rychleji unaví, ale také rychle regenerují, nebaví je monotónní chůze, nedovedou odhadnout důsledky svého počínání, neměly by nosit těžké náklady a nesmějí si poškodit klouby a šlachy příliš malými záchyty při lezení.

Rodiče si zároveň musí klást neustále stejné otázky: „Pijeme dost? Nemáme hlad? Jsme namazaní slunečním krémem? Není potřeba se převléknout či přezout? Nehrozí podchlazení? Nebolí děti z přílišné výšky hlava? Není už čas se vrátit?“

Co mít vždy po ruce

- dostatek jídla v malých porcích
- teplé pití
- náhradní oblečení
- lékárnička
- mobil
- mapa nebo GPS
- hračky, karty, hry

▲ Maximální jistota, maximální bezpečí.

At' si Altajci pojmenují své hory sami

Jára Cimrman byl zase druhý

Expedice Altaj Cimrman, která hodlala pojmenovat údajně bezejmennou altajskou horu po Járovi Cimrmanovi, se sice v srpnu dostala na vrchol, ale v duchu nejlepších cimrmanovských tradic byla až druhá.

Text: (kt). Foto: Michal Absolon, Stanislav Krupař

V červenci ji totiž předběhli další Češi z expedice Devold. Na první pohled úsměvné soupeření turisticko-horolezeckých partiček má ovšem drsné pozadí. Cimrmanům šlo o velké peníze, Devoldům o čest a slušnost.

Záměr pojmenovat vybranou altajskou třítisícovku ohlásilo Divadlo Járy Cimrmana před mnoha měsíci. Zřídilo na tento záměr veřejnou sbírku a zapojilo do akce mocné firmy. Mezi podporovateli byla například jedna z největších reklamních agentur Ogilvy, finanční skupina PPF, zahrádkářský mamut Mountfield a státní Česká pošta. Kolik peněz připlulo od firemních dárců, se neví, ale sbírka mezi lidmi vynesla 648 tisíc korun.

Jenže proti pojmenování hory se postavily altajské organizace a státní orgány od ní daly ruce pryč. Altajci totiž mají své hory

za posvátné. Jestli nemají jména v ruských mapách, neznamena to, že jim místní lidé nijak neříkají. Nazvat horu lidským jménem je proti tamnímu náboženskému citění. Navíc ironicky pojmenovat horu po českém neexistujícím géniovi je pro domorodce nepřijatelné. Přejmenování hory odmítl i Český horolezecký svaz. Odvolal se na chartu Mezinárodní unie horolezeckých asociací, která zavazuje horolezce k respektování místních tradic.

Zdálo se však, že veškerý odpor je marný, protože ve hře jsou velké peníze. Skupinka milovníků hor, která proti cimrmanovskému nápadu vystupovala od jeho zveřejnění, však rychle upekla vlastní expedici. Stačilo jí na to sto tisíc korun a pár dní. Byli na vrcholu a podle evropských zvyklostí tedy měli právo na pojmenování neznámé hory.

Po poradě s místní samosprávou pouze

upřesnili název zasněžené hory na Tekelju Bažy. První část jména odkazuje na název celého údolí včetně ledovce a říčky. Druhá část označuje prameniště nebo horu, odkud řeka pramení.

„Naše expedice vrátila právo určovat názvy altajských hor obyvatelům Republiky Altaj, kterým primárně náleží,“ je přesvědčený jeden z jejích účastníků Michal Absolon. „Zabránili jsme neomalenému oslovování si tohoto nároku pro soukromé cíle.“

Jak vysvětlí cimrmani neúspěch svého záměru sponzorům, není v době uzávěrky tohoto čísla Horydoly známo. Podrobnosti z obou expedic si můžete přečíst v rubrice Zápisky na internetové adrese:

www.horydoly.cz/zapisnik.

Dobří muži, smolné ženy

Světové mistrovství v bikovém orientačním závodě

Mistrovství světa v orientačních závodech na horských kolech se konalo v okolí Nového Města na Moravě. Hlavními disciplínami byly sprint, krátký závod a dlouhá klasika.

Text: Michal Matějů. Foto: Svaz orientačního běhu

Jaroslav Rygl vybojoval bronzovou medaili v klasickém závodě na horských kolech. Královský závod byl výrazně rychlejší, než očekával stavitel trati Jan Urban. "Tratě jsem připravoval na jaře, když byly cesty podmáčené a tudíž i pomalé. Sucho trať nesmírně zrychlilo," uvedl stavitel.

Jaroslav Rygl udělal na trati minimum chyb a v cíli měl dlouho nejrychlejší čas. Před našeho reprezentanta se nakonec dostal Ruslan Gritsan z Ruska, který dojel o tři minuty před ním startujícího Dána Lasse Pedersena. Spolu neustále zrychlovali a v cíli se dostali na konečné 1. a 2. místo.

Nejlepší z českých žen Markéta Jirásková obsadila 8. místo. Smůla se přilepila na Lacigovou a Paulíčkovou, které obě měly defekt.

V závodě na krátké trati vybojovaly bronzové medaile pro Česko Markéta Jirásková a Luboš Tomeček. Bronz pro Slovensko získala ve sprintu Hana Bajtošová.

MTBO

Závodníci jezdí v terénu podle mapy. Nesmí při tom opustit na kole cestu a musí ve správném pořadí objet všechny zakreslené kontroly. To vše v co nejrychlejší čas. Pokud se potřebují dostat do terénu, musejí kolo nést. Mapy se používají měřítku 1: 15 000 nebo 1: 20 000.

Klasická trať (long) má mít čas vítěze 90 až 100 minut. Délka se pohybuje podle převýšení a náročnosti terénu od deseti do třiceti kilometrů. Krátká trať (middle) má směrný čas 40 až 50 minut. Sprint se jede na 20 minut. Jezdí se také štafety.

Podrobné zprávy z mistrovství světa si přečtete na adrese:

www.horydoly.cz/cykliste.

Suunto Core

Poslední model náramkového počítače Suunto je určen pro všechny adrenalinové outdoorové aktivity. Patří do třídy ABC a sdružuje tedy v sobě výškoměr (altimeter), tlakoměr a teploměr (barometer) a kompas (compass). Navíc je v něm zabudovaný hloubkoměr, identifikace východu a západu slunce a menu ve čtyřech jazycích. Hodiny nabízejí všechny možné časy, stopky a odpočty, které si při sportu můžete přát. Všechny hodnoty se zaznamenávají do paměti.

Info: www.suunto.cz Orientační cena: 7500 Kč (ocel), 12 000 Kč (hliník)

Suunto Lumi

Model náramkového počítače Suunto Lumi je ženskou odpovědí na masivní mužský model Core. Díky jemnému a elegantnímu designu se Lumi hodí nejen do přírody a na sportoviště, ale také na běžné denní nošení. Tyto hodinky se potom nepřipínají na zápěstí, ale nosí se na krku jako stylový šperk. Přitom nabízí všechny funkce jako Core.

Info: www.suunto.cz Orientační cena: 9000 Kč

Salewa Cortina

Sedmdesátá léta jsou tu zase! Salewa prodává klasický horolezecký ketr Cortina o velikosti 25 nebo 30 litrů. Jestli si ho pořídíte, nostalgie z vás bude číšet na sto honů. Kůže dno, plátěné tělo a kovové přezky skvěle doplňuje stylové jméno Cortina po dolomitském horském středisku. Kolekci historizujícího vybavení si Salewa nadělila k sedmdesátí letům své existence.

Info: www.salewa.com

Orientační cena: Tuto vymazlenost asi v Česku nekoupíte. V západní Evropě stojí okolo stovky eur.

Salewa Ascent RTC Jacket

Nepromokavá bunda z materiálu Raintec s žerzejovou podšívku patří do dětské řady oděvů. Salewa se v nich zaměřuje na dvě záležitosti - bezpečně zakrývá veškeré šňůry a pásy a zároveň umožňuje nastavovat velikost oblečení stahováním. Bunda je proto zabezpečená proti úrazu vzniklému zaháknutím či přiškrcením, a zároveň roste spolu s dítětem. Bunda ve velikosti 128 váží 425 gramů. Vyrábí se ve velikostech 92 až 176.

Info: www.salewa.com

Orientační cena: 1600 Kč

Text: (red). Foto: Sprint, Trimediar, Lanex, Singing Rock

Popisované předměty vybírá redakce nezávisle na výrobcích, dovozcích a prodejcích a nejsou placenou inzercí.

Ceny jsou orientační podle současné běžné ceny na trhu.

Craft Pro Cool Extreme

Pevná podprsenka z funkčního materiálu je vhodná na sport v hale nebo v horkých dnech. Síťovaný mesh panel v přední části zajišťuje lepší ventilaci vzduchu. Podprsenka je k dostání v bílé a černé barvě a ve velikostech od 70 do 90 cm (XS – XL).

Info: www.craft.cz

Orientační cena: 890 Kč

Ferrino Voyage

Italský výrobce outdoorového vybavení prodává pod názvem Voyage identické rukavice ve třech velikostech. Velkým množstvím praktických kapes jsou určeny především pro trekking a pěší turistiku. Šedesátilitrový batoh je vhodný pro běžné pěší túry, v osmdesátce vynesete do hor veškeré vybavení na týdenní táboření a obrovská stovka je určena pro silné chlapy, co potřebují nosit těžké náklady pro sebe, nebo třeba celou rodinu. Váha batohu se pohybuje od 2,2 do 2,6 kilogramů.

Info: www.ferrino.cz

Orientační cena: 2350 Kč (60 l), 2560 Kč (80 l), 3520 Kč (100 l)

Hannah Polar III

Zimní spací pytel pro velehory a expedice je naplněn husím prachovým a drným perím v poměru 90 / 10 o plnivosti 650 cuin. Kapuce je vyztužená, součástí spacáku je zateplovací límec, do kapsy pod hlavou lze vložit polštář, další plochá kapsa na peníze a dokumenty je uvnitř, zip je opatřený patkou proti rozezpínání. Komfortní vnější teplotu udává výrobce v rozmezí -5 až -17 stupňů Celsia. Váha pytle je 2,05 kilogramů.

Info: www.hannah.cz

Orientační cena: 7400 Kč

Někdo to možná radši sám

Stany pro solitéry

Známe to asi všichni: Z party šesti lidí s blížícím se termínem odjezdu odpadávají méně odhodlaní jedinci a večer před odjezdem člověk zjistí, že stojí před těžkým dilematem – zůstat taky doma, nebo jet sám?

Text a foto: René Kujan

Mnoho výrobců stanů se snaží svými produkty zjednodušit vaši soukromou odpověď: Rozhodně jet! Připravili jsme přehled nejprodávánějších stanů pro solitéry.

Hned na začátku je třeba připomenout několik zásadních věcí, s kterými je nutno počítat při koupi stanu pro jednoho. Výrobci se všemožně snaží ulehčit osamocenímu horalovi jeho dřinu, a tak snižují hmotnost, kde to jen jde. V žádném případě tedy nečekejte samonosné konstrukce, které se obejdou bez řádného ukotvení a vystačí si pouze s tím, že je zatížíte vlastním tělem a batohem uvnitř. Celá konstrukce ministranu obvykle sestává jen z jednoho prutu. Někdy najdete kombinaci jednoho prutu a krátké tyčky. Jinde zase dva pruty bez vzájemného křížení, stany pak vypadají jako tunýlky. Bude tedy třeba vždy vybírat místo, kde se nám podaří zabodnout kolíky nebo alespoň místo s dostatkem těžkých kamenů.

Jenom na spaní

Některé stany poskytují po mnoha stránkách až nebyvalý komfort, ale může se stát, že výška vnitřního stanu vám – zvláště pokud jste vyšší postavy – nedovolí pohodlný posez. Buďte se smířte s tím, že uvnitř budete nacvičovat vzpory na loktech nebo polehávání na boku, nebo zvolte vyšší a pravděpodobně také těžší variantu. Ve většině stanů si vzhledem ke zmíněnému omezenému prostoru ani neuvaříte. Jsou však i výjimky. Při koupi tady platí snad ještě více než jindy: Dvakrát měř a jednou řež, neboli všechno napřed vyzkoušej, promysli a potom teprve nakupuj!

Některé výrobci jdou na hranici možného. Hmotnost stanu dále snižují jeho miniaturizací. Vzniká tak jakýsi vyztužený bivačovací pytel. Stany tohoto typu jsou jednovrstvé, uši-

té z paroprodyšné tkaniny. Ale pozor, jejich používání se nedoporučuje při teplotách pod bodem mrazu. Jednosměrná propustnost vody selhává a vy přimrzáte spacákem ke stanu. Vyztužený bivačovací pytel neposkytuje žádný velký komfort. Tak tak do něj nasoukáte své znavené tělo a možná přesvědčíte i batoh, aby se dovnitř vešel s vámi.

Nejlepší využití najdou tyto mikrostany v létě a v oblastech se zvýšeným počtem bodavého hmyzu. Přes den se hýbete, jedete třeba vodu, večer rozděláte oheň, k němuž si spousta komárů taky netroufne, ale co v noci? Zvláště, když je rtuť teploměru celou noc nad dvacítkou a vy nechcete rušit své romantické sny neustálým odkapáváním vlastního potu? A tady nastupuje váš nový věrný přítel s čelním nebo bočním vchodem, který je opatřen moskytiérou.

Dominantní Jurek

Jednovrstvé mikrostany jsou doménou české firmy Jurek S+R. Tři různé modely Solo, Bivi a Bivak najdeme v řadě Bivi. Jednotlivé modely se liší konstrukčními detaily, z nichž uživatelsky nejzávažnější je systém vchodů. Znalce snad nepřekvapí tradičně vysoké hodnoty nepropustnosti podlažek a paroprodyšnosti/nepropustnosti vrchního stanu.

Jurek nabízí také dva komfortní stany pro jednoho s dvouvrstvou konstrukcí. Mikro vás bude hýčkat dvěma důmyslnými bočními vchody s moskytiérou a dvěma prostornými apsidami. Také uvnitř je místa poměrně hodně, a tak dojde-li na lámání chleba, můžete ve svém solitérském příbytku ubytovat i nějakou tu sličnou pocestnou. Výrobce s takovou možností počítal. Konstrukce je dvojprutá, tunelová. Hmotnost nám tady narostla na stále ještě příjemné dva kilogramy.

Druhý stan jménem Nano vás překvapí hlavně prostorností. Je to jeden z mála stanů, ve kterém se nám dařilo pohodlně sedět. Z toho vyplývá i další výhoda, pohodlně v něm uvaříte. Jedná se o jednoprutou konstrukci s až nemravným půdorysem. Vchod krytý moskytiérou poskytuje pouze jediná strana kosočtverce.

Američané a Italové v závěsu

Pro zhyčkané fajnšmekry připravil lahůdku s futuristickým designem Coleman. Dvouplášťová, dvouprutá konstrukce Avioru X1 s předehtými tyčemi (na vrcholku konstrukce je v oblouku zlom) poskytuje luxusní bydlení. Čelní vchod s apsidou doplňuje pro pohodlí ještě další vchod z boku. Apsida je vybavena odnímatelnou podlažkou, takže pokud vlezáte z boku, získáváte oddělený úložný prostor (například na mokré věci, batoh apod.), kde vám věci nezmoknou a zároveň se ani neušpiní odspodu. Stan je zvenku zušlechťen několika reflexními nášivkami. Může to přispět k lepší bezpečnosti a orientaci za šera a tmy. Těm, kteří v přírodě raději nechtějí být moc vidět, dávají nášivky námět k přemýšlení nad kutilským zákrokem.

Také Italové z Ferrina spěchají se svou troškou do mlýna a vrhají na trh žhavou novinku Lightent 1. Dvouplášťovou konstrukci udržují ve formě dvě dvakrát předehté tyče (vrchol stanu tvoří téměř rovná plocha). Vnitřní stan je tvořen v podstatě pouze moskytiérou. Vchod je pouze jeden z boku. Vzniká tak malá apsida na boty a pár drobností. Ke koupi jsou dvě barevné verze, tmavě zelená a červeno-šedá.

Zdroj: Horydoly a výrobci.

Poznámky: rozměry stanu jsou šířka/délka/výška, výšku u ministranů neuvádíme, hmotnost je včetně kolíků a příslušenství.

Coleman dbá i na bezpečnost za tmy
– krycí légy zipů s odrazkou.

To nejmenší od Jurka.

Bivi s čelním vchodem.

Solo se dvěma bočními přístupy.

Solo má na konci místo druhého prutu
krátkou tyčku. Těsně pod jejím vrcholem je
větrací otvor krytý moskytiérou.

Solo zcela odhalen.

Nano – nejvyšší ze všech.

Nano zezadu.

Nano, za ním Mikro.

Hranatá konstrukce Mikra.

Italský Lighttent 1 s vykasaným vchodem.

Ferrino v módních barvách.

Výrobce	model (název)	rozměry stanu (cm)	rozměry sbaleného stanu (cm)	hmotnost (kg)	orientační cena (Kč)
Jurek S+R	Solo	240/90	15/51	1,65	3900
Jurek S+R	Bivi	240/90	15/51	1,40	3500
Jurek S+R	Bivak	230/130	15/45	1,15	3800
Jurek S+R	Mikro	250/220/80	17/45	2,00	3200
Jurek S+R	Nano	300/140/100	15/51	1,60	3100
Coleman	Avior X1	285/100/90	14/38	1,95	3500
Ferrino	Lighttent 1	220/145/75	12/30	1,50	3000

TEST: Normální stan za dva a půl tisíce

Coleman Nevada

Oblíbený stan Coleman Nevada se letos už nevyrábí, velké internetové obchody ho doprodaly, ale v menších sportovních prodejnách je stále k dostání. Cena spadla na dva a půl tisíce korun a je tedy nejvyšší čas k jeho koupi.

Text a foto: (kt)

Stan Coleman Nevada je vhodný především na pěší turistiku, hodí se jako přístřešek pro přenocování při dlouhých cestách autem a pár dní se v něm dá přežít i v kempu. Coleman Nevada je stan pro dvě dospělé osoby, nebo tři děti. Když říkáme, že pro dva, tak tím myslíme dva normálně rostlé lidi a jejich batohy. Boty zůstanou venku pod stříškou.

Prosté a jednoduché

Hlavní zbraní Nevady je jednoduchost. Jednoduše se staví i balí. Vše zvládne jeden člověk během pár minut. Základem konstrukce je samonosná kopule. Nejprve rozestřeme podlážku spojenou s vnitřním stanem na zem. Do jejich rohů navlékne-

me dvě tyčky, prohne je a vztyčíme tak základní konstrukci. Na ni navěsíme pomocí plastových oček celý vnitřní stan.

Přes tyčky přehodíme vnější tropiko, upevníme ho pomocí háčků v rozích podlážky k tyčkám a máme v podstatě hotovo.

Pokud chceme stan pořádně vypnout, když například čekáme silný déšť nebo vítr, zapícháme kovové kolíky podél podlážky a také jimi upevníme šňůry vycházející ze středů bočních stěn. Další dva kolíky nám umožní vypnout předsíňku. Maximálně můžeme spotřebovat jedenáct kolíků, ale v normálních podmínkách nejsou nutné. Stan bez nich postavíme třeba na asfaltovém parkovišti.

Když je potřeba se zašít

Podle našich zkušeností je tropiko opravdu nepromokavé. To se týká i podlážky. Výborně je řešené větrání pomocí otvorů ve střeše. Za deště nebo vánice je lze jednoduše uzavřít.

Vnitřní stan má jen jeden vstup. To je daní za jednoduchost a malou váhu. Horní část je kvůli odvodu vlhkosti ušitá ze síťoviny. Vstup má dvoje "dveře," jedny uzavírají stan před vlhkem a chladem, druhé plní funkci moskytiéry. Ke stropu lze připnout síťku na odkládání malých věcí jako doma na polici.

Většina stanů Nevada byla ušitá z hnědo-okrového materiálu, což vyhovuje všem českým trempům, horolezcům, nebo třeba vodákům, kteří se potřebují občas někde zašít a neupoutávat na sebe pozornost.

Stan Coleman Nevada je výborný stan pro víkendové turistické výlety. Může dobře posloužit i při nouzovém přespání někde na parkovišti, nebo mimo oficiální tábořiště. Nehodí se na týdenní pobyt v kempu. Není určený ani pro zimní táboření a extrémní horské podmínky.

Jak jsme testovali

Testovaný stan Coleman Nevada pochází z produkce seriálu Rodinná pouta. Aby se kameraman dostal k záběrům zevnitř, museli technici odříznout část síťoviny v horní části stanu. Tu jsme tedy nechali v redakci nahradit stejným materiálem.

Stan s námi strávil tři desítky nocí především na tábořištích v českých lezeckých oblastech, na vodáckých akcích a také na parkovištích v Rakousku a Itálii před výstupy do hor. Polovinu nocí v něm spaly děti, zbytek ho obývali dospělí.

Co si myslí o Nevadě čtenáři www.horydoly.cz

Petr: Nepromokavost podlážky mohu potvrdit, ale jen pokud se nepostaví stan na bodlácích :-). Po pár letech používání praskl jeden díl laminátové tyčky (Coleman dodává ke stanu jeden náhradní), další se ale nejspíše přidají.

Anonym: U laminátových tyček nic neobvyklého. Není to typem stanu ani výrobcem, prostě je to tak.

Mato: Mal som ten stan viackrát požíčaný, vždy mi premokla podlažka, keď som ho postavil na mokru trávu, takže u mňa sa obľube neteší.

Kolik stojí zájezd?

ANALÝZA Cestovní kanceláře se bojí soudu o ceny

Našim klientům nevadí, že nemají k dispozici jasnou cenu. Novináři potřebují zaplnit stránky v době okurkové sezony. Spotřebitelé se ukazují, aby mohli žádat o granty. Je to jenom nafouknutá virtuální bublina. Ekonomicky nás to poškozuje.

Text a foto: Kuba Turek

▲ Ředitel Čedoku
Miroslav Res

O čem je řeč? Cestovní kanceláře se bojí soudu za nejasné ceny zájezdů. České cestovky včetně těch největších jsou totiž stíženy rakovinou nejasných cen. Ve svých propagačních materiálech uvádějí především tak zvané základní ceny, které poté navyšují systémem příplatků.

Proč to dělají? Prý kvůli leteckým přepravcům, kteří jim účtují různé příplatky především za palivo. Jenže to je jen část pravdy. Cestovky přirážejí k cenám zájezdů například také letištní taxy, poplatky za dopravu z letiště, fakultativní zájezdy, pojištění, povlečení postelí atd. Sami si můžete dosadit cokoliv, co vás napadne.

Proč to dělají doopravdy? Na tuzemském trhu zuří tvrdý boj o klienty. Kdo vyřkne nižší cenu, i když není pravdivá, vyhrává.

Nemůžete to po nás chtít

Zároveň cestovky zatáhly své klienty do "balíčkového systému," ve kterém je nemožné nebo velmi obtížné se vyznat a především porovnat ceny s konkurencí. "Nikdo z nás neuvádí, že když je uvedená základní cena zájezdu k moři 5900 korun, klient za 5900 korun opravdu odletí," otevřeně říká ředitel Čedoku Miroslav Res. "Klient

▲ Právnička Sdružení obrany spotřebitelů
Klára Příkrylová

nemůže nabýt dojem, že tato cena je konečná." Proti tomu se ohradilo Sdružení na ochranu spotřebitelů, které nejprve napadlo celý systém příplatků v médiích a po roce marného přetahování s asociací cestovních agentur podalo žalobu na jednu z nich, Exim Tours.

Systém příplatků je podle Sdružení obrany spotřebitelů nemravný a neodpovídá českým zákonům. "Spotřebitel nemůže být nucen, aby si ceny sám dopočítával," míní právnička spotřebitelů Klára Příkrylová. "Chceme-li po běžném obchodníkovi, aby nám sděloval konečnou cenu, musíme totéž požadovat i po službách a leteckých společnostech," uvedla již dříve ředitelka České obchodní inspekce Jana Příhodová. "Navíc se palivové příplatky mění maximálně dvakrát do roka a v řádech centů, letištní taxy jsou pro cestovní kanceláře stanoveny stabilně na celé období v jednom roce."

Chceme zdražit, ale nejde to

Podle tiskového mluvčího Asociace cestovních kanceláří a zároveň majitele cestovky Marco Polo Jana Papeže, nemohou cestovní kanceláře předvídat, jak se ceny za dopravu pohnou. "Musely by mít finanční polštář,

▲ Tiskový mluvčí Asociace cestovních kanceláří
Jan Papež

kterým by případné zvýšení ceny dorovnály. To by znamenalo zvýšení cen zájezdů přibližně o pět set korun."

Jak je tedy možné, že příplatky se pohybují ve výši tisíc až tři a půl tisíce korun? Dokonce to vypadá, že čím je větší cestovní kancelář, tím jsou vyšší i příplatky. Na to má Jan Papež také odpověď: "V rámci marketingu některé společnosti část těchto poplatků započítávají do základní ceny zájezdu. Čím jsou menší, tím mohou lépe odhadnout situaci na trhu."

Mohou za to aerolinky

Přesto Jan Papež míní: "Jsme v rukách leteckých společností a nemůžeme s tím nic dělat." Mnohdy jde ovšem o jasnou klamavou reklamu. "Některé cestovky toho využijí a neuvádějí správnou cenu zájezdu. Dokonce ani není možné si ji spočítat. To není košer. Je to ovšem lákavá příležitost, jak prodávat své produkty přes nízké ceny, jako to dělají třeba supermarkety."

Na přímou otázku, kdy cestovní kanceláře začnou uvádět kompletní ceny, odpovídá Jan Papež: "Ta doba není daleko. Myslím, že se to bude týkat již této zimní sezóny. Možná že to bude až na jaře."

36 tipů, kam na výlet

Outdoor

Outdoorový průvodce

SUMAVA

a okolí

Horydoly

 GRADA

turistika

cyklistika

běh na lyžích

lyžování

vodní turistika

skalní lezení

Vykročte vstříc zážitkům!

www.outdoorovypruvodce.cz

Tatry: Zprávy z nejmenších velehor

Kamzík byl odklizen

Chata Kamzík (1300 m n.m.) fungovala téměř sto let. Kulatého výročí se však nedočkala. Postavili ji nedaleko Rainerovy chatky v roce 1884. Turisté v chatě nocovali naposledy v roce 1978 a chata byla pak kvůli špatnému technickému stavu uzavřena. V roce 1982 byla zbouraná. Zatímco se sousední Rainerka, která se proměnila nejdříve ve skladiště Kamzíku a posléze v ruinu, renovovala zpět v Rainerovu útulnu s nosičským muzeem, po Kamzíku zbyly jen základy. Rumiště o celkové hmotnosti 250 tun odstranili až letos v srpnu pracovníci organizace Štátné lesy TANAPu.

Text: Libor Bolda

Kde leží Roháče?

Nad označením nejpůvodnější slovenské hřebenevky Roháče si mnohdy lámeme hlavu. Kde se tedy Roháče opravdu nacházejí? Název se původně vztahoval pouze na dva rohaté (zdvojené) štíty hlavního hřebene Ostrý Roháč (2084) a Plačlivý (2126). Postupně se tento název rozšířil na nedaleký Volovec, Tri kopy, Hrubú kopu a Baníkov. Od roku 1977 platí přesné kartografické názvosloví této oblasti. Roháče jsou podle něho hlavní skalnatý hřeben Západních Tater od sedla Pálenica po Volovec, severní rozsocha po Rákoň, jeho rozsocha Predné Zábrati a celá Roháčská dolina. Nejvyšším vrcholem je Baníkov (2178).

Text: Míra Čermák

Turista zkolaboval v Beliankách

Šestašedesátiletý turista z Chocně zkolaboval 8. srpna ráno v Belianských Tatrách. Stalo se tak na turistické cestě při výstupu ze Ždiaru do Monkové doliny. Přivolaná horská služba s vrtulníkem ho již nemohla oživit.

Text: (red)

Kasprowy Wierch

Populární kabinková lanovka z polského Zakopaného na Kasprowy Wierch je mimo provoz. Rekonstrukce potrvá do 15. prosince.

Text: (red)

Historie stoleté Zbojníčky

Ke sto letům existence Zbojnické chaty vyšla kniha Kamienky zo storočnej mozaiky od Mikuláše Argalácase. Autor v ní popisuje rok po roce oficiální i neoficiální historii populární tatranské chaty. Velkou pozorní-

ost věnuje chatařům a nosičům. Recenzi si můžete přečíst v internetu na adrese www.horydoly.cz/recenze.

Text: (kt)

Virtuální návštěvná kniha

Horská záchranná služba ponúka virtuálnu návštevnú knihu. Turisti majú možnosť formou SMS na mobilné telefónne číslo 0903 183 183 oznámiť, kde sú, kam idú, koľkí idú a predpokladaný čas návratu. Po ukončení túry je potrebné to oznámiť taktiež formou SMS s textom HZS STOP na rovnakom mobilnom telefónnom čísle. Horská záchranná služba touto novinkou má možnosť sledovať pohyb turistov v horách a ich šťastný návrat späť, prípadne ich informovať prostredníctvom SMS napr. o blížiaci sa búrke.

Text: (red)

INZERCE

TATRY.CZ
Turistika v Tatrách

www.tatry.cz

Víme, že Tatry jsou hory!

TATRANSKÉ REALIE | NÁRODNÍ PARK | OCHRANA PŘÍRODY | POPISY ZNAČENÝCH TÚR | VÝHLEDY | PRVNÍ POMOC | LAVINY | HORSTÍ VŮDCI | VYBAVENÍ
FOTOGALERIE TATER | VRCHOLY | FLÓRA A FAUNA | ZAJÍMAVOSTI | HOROLEZECTVÍ | LYŽOVÁNÍ | SKIALPINISMUS | CYKLOTURISTIKA | PARAGLIDING | PLTĚ
HORSKÉ CHATY | REZERVACE UBYTOVÁNÍ | HOTELY | PENZIONY | PRIVÁTY | KEMPY | LÉČEBNÉ ÚSTAVY | VÝLETY | LANOVKY | ELEKTRICKÝ | JESKYNĚ

Řeky, říčky, potoky

▲ Foto: Železný

Řeky AKTUÁLNĚ

Letošní Velká Vodácká Pouť spojená se splutím Svatky se nekoná. Zapříčinil to nedostatek vody v přehradních nádržích Vír I a Vír II, který neumožní na začátku září naplnit koryto řeky.

Potíže s nedostatkem vody má horní Vltava. Během prázdnin došlo i na zákaz splutí kvůli nízkému stavu hladiny v Lenoře. Informace ke splutí je možné získat v informačním středisku Stožec, který provozuje Správa národního parku Šumava.

Stará řeka na Lužnici byla během léta neprůjezdná, protože v okolí obce Lužnice se bagrovalo koryto. Doporučujeme i nadále objet tento úsek obvyklým způsobem po Nové řece.

Severočeská Bělina byla posledních několik let čistá, ale teď ji na stoku znovu změnil Chemopetrol Litvínov. Vysadil podnikovou čističku a vypustil do koryta značné množství zapáchajících splašků.

Vypouštění vody a turistické závody na Klabavě se posunuly až na 6. října. Voda na Úhlavě poteče nejen 1. září kvůli závodům, ale také v neděli 2. září, aby bylo možné volné splutí této západočeské říčky.

Text: (red)

Parkoviště podél Enže

V národním parku Gesäuse v Rakousku je opraveno několik parkovišť pro osobní auta, která slouží turistům i vodákům. Umožňují také nouzové přespání. Parkování je všude zdarma a na všech parkovištích zastavují místní autobusy. První parkoviště je Haindlkar po obou stranách silnice, druhé parkování je možné na nádraží Gstatteboden a v jeho blízkém okolí, třetí velké parkoviště funguje pod přehradou mezi Hieflau a Gstatteboden.

Text: (kt)

Výborné klobásy na Otavě

Letošní prázdniny měla Otava kupodivu dost vody. Vypadá to, že bude sjízdná i na podzim. Nabízíme proto tip na jednodenní pohodu. Nejkrásnější úsek Otavy pro turistickou plavbu začíná v Sušici a končí v Rabí pod hradem. Měří osm kilometrů, která není ani divoká, ale ani to není voley, se dá splout na čemkoliv, co se udrží na hladině. Jeden jez (Chmelenský) je pouze na začátku pod Sušicí u bývalého tábořiště a druhý (Podrabský) v Žichovicích pod Rabím. Mezi nimi řeka plyne volně. Důležité! V Dobrušíně a Čepicích mají výborné grilované klobásy a čepují výtečné pivo!

Text: Hana Korcová

Zajíc na Outdoor Games

Extrémní kajakář Jan Lásko vybojoval celkové druhé místo na Outdoor Games v Interlakenu. Pádlovalo se na řece Weisselutscine na úpatí Eigeru a Jungfrau. Slalomová trať by se dala přirovnat k běžnému vodnímu slalomu, ale trať měla mnohem větší obtížnost. "První branka byla na hraně šestimetrového vodopádu," říká Jan Lásko. V kayakcrossu se na trať vydávaly čtveřice závodníků a trať vedla vodopády a peřejemi obtížnosti WW5. Nejrychlejší dva postupovali do dalšího kola a následně až do finále.

Text: Petr Kašpar

Kam na vodu

- 1.9.** Splutí Čertových proudů - Lipno
- 1.-2.9.** Turnaj kanoepolo - Lipno
- 1.-2.9.** Splutí Úhlavy - Nýrsko
- 1.9.** Pltníčka padesátka na Váhu - Piešťany
- 8.9.** Splutí Radbuzy na netradičních plavidlech - Plzeň
- 8.-9.9.** Splav dobré nálady Malý Dunaj - Tomášov
- 8.9.** Splutí Jihlavy - Mohelno
- 8.9.** Východočeský vodácký maratón - Týniště
- 8.9.** Splutí Malše - Římov
- 9.9.** Splav veteránů - Hornád
- 15.9.** Splutí Teplé - Karlovy Vary
- 16.9.** Splutí Střely - Žlutice
- 22.9.** Zamykání Bily - Hostomice
- 22.-23.9.** Vodácký festival Hamerský potok - Ratmírov
- 23.9.** Splutí Jihlavy - Mohelno
- 28.9.** Přes tři jezy Vltavy - Praha
- 29.-30.9.** Jesenný splav Malého Dunaja - Nová Dedinka
- 6.10.** Zamykání Lužnice - Suchdol
- 6.10.** Splutí Klabavy - Ejovice

Uvedené termíny se mohou měnit v závislosti na stavu vody v řekách a přehradách. Podrobnosti a aktuální informace uveřejňujeme na internetové adrese www.horydoly.cz/kalendar

Vodácký server www.raft.cz
aktuální informace z evropských řek - sjízdnost řek v ČR i SK
články, seriály, testy - vypouštění přehrad - seznamy firem

Outdoor Express

Business příloha internetového portálu a časopisu Horydoly
www.horydoly.cz/outdoorexpress

Nové letecké linky

Irský nízkonákladový přepravce Ryanair začne létat od 7. listopadu z Prahy do Dublinu. Letecké spojení z Prahy do Belfastu bude zajišťovat od 1. listopadu nízkonákladový přepravce Easyjet. Z Prahy do Bratislavy a do Košic začne na podzim létat nízkonákladová letecká společnost SkyEurope. Stejně aerolinky chystají od konce října spoje z Prahy do Londýna a Benátek. Letenky všech jmenovaných spojují jsou již v prodeji.

změnila logo

Obchodní značka Yate změnila logo. Tuzemská firma se specializuje na prodej karimatek, bot a outdoorových doplňků.

Horosport za tři sta tisíc

Pražskou horolezeckou školu Horosport koupil začátkem roku Jan Matášek od jejího zakladatele Petra Piskače. Cena byla tři sta tisíc korun. Zajímavostí je, že současný majitel je sám absolventem této komerční horoškoly.

Lodě už jen na objednávku

"Z technických důvodů byl prodej v pražské prodejně změněn ze stálé pevné prodejny pouze na objednávkový prodej," lakonicky oznámila internetová stránka sítě obchodů Vodák-sport. Z velkých specializovaných prodejců lodí tedy zůstali v Praze jen HG sport, Boatpark a Vodácký ráj.

Lezecká stěna se staví v Sobotce

Nová umělá horolezecká stěna střední velikosti bude otevřena na přelomu září a října v Sobotce v prostorách továrny na nábytek. Bude otevřeno denně od rána do večera. „Přes léto budeme mít klientelu především z řad laických rekreantů, přes zimu chceme vycházet vstříc místním horolezcům," říká provozovatel stěny Jiří Provazník. Nejbližší konkurenční stěna je až v Liberci. Bližší stěny v Turnově a Jičíně jsou otevřené pouze několik hodin týdně.

Noah neumřel

Značku lodí Noah po zemřelém Vladimíru Vaňhovi se rozhodli koupit Pavel Lichtág, Robert Sušánka (oba Boatpark) a Jaroslav Biolek (Bisport). Založili firmu Noah Kayaks, s.r.o., která převzala název lodí i některé designy. V rozhovoru pro časopis Hydro-magazín se vyjádřili, že první lodě z jejich dílny by měly být hotové na podzim

letošního roku. Noah Kayaks není přímým pokračovatelem původního Noah International, a proto u ní nelze vymáhat záruky a případné finanční pohledávky.

Kalendář 2007

Srpen/září

- 30.8.-2.9. veletrh Eurobike – Friedrichshafen
- 31.8.-2.9. veletrh Tournatur - Düsseldorf
- 7.-9.9. veletrh Člověk v přírodě - Louny
- 7.-9.9. mistrovství světa ve skialpinismu – Termas de Chilan
- 8.9. štafeta Dolomitenmann – Lienz
- 8.9. otevření štoly Prokop - Stříbro
- 8.9. cyklomaraton Král Šumavy - Klatovy
- 8.9. cyklomaraton Rallye Sudety – Teplice n.M.
- 8.-16.9. veletrh Mondo Natura - Rimini
- 9.-16.9. Tatranský horolezecký týždeň
- 9.9. orientační závod vozíčkářů - Vrchlabí
- 13.9. zahájení výstava Wankl a Absolon - Blansko
- 13.-15.9. veletrh Kanumesse – Norimberk
- 14.9.-31.10. Lužické rybí týden – Oberlausitz
- 15.9. Jeskyňářský lezecký den - Plzeň
- 18.-22.9. veletrh For sport – Praha
- 20.-23.9. festival horských filmů – Ladek Zdroj

- 22.9. sto let Lezeckého kroužku – Prachov
- 27.-30.9. setkání tandemů - Znojmo

Očekáváme

- 3.-8.10. festival Tourfilm – Karlovy Vary
- 23.10.-4.11. veletrh Horech - Praha
- 24.-27.10. veletrh Tour Salon – Poznaň
- 27.10.-4.11. veletrh Hanseboot – Hamburg
- 8.-11.11. veletrh EICMA - Miláno
- 8.-11.11. veletrh Sport Life – Brno
- 11.-13.11. veletrh Sportex - Dubai
- 23.-25.11. Smíchovský festival alpinismu – Praha
- 23.-25.11. festival Kotlík - Blansko
- 1.12. anketa Kanoista roku – Olomouc
- 3.-6.12. veletrh ILTM - Cannes
- 15.-16.12. Skifest – Janské Lázně
- 17.-20.21. veletrh Matka – Helsinky
- 19.-27.1. veletrh Boot – Düsseldorf
- 19.-21.1. festival Kamera Slovalia – Bratislava

Kalendář outdoorových akcí najdete na www.horydoly.cz.

Author odjel do Kazachstánu

První bicykly pod značkou Author dodala tuzemská společnost Universe Agency do Kazachstánu. Jedná se o tisíc nejlevnějších modelů. Kuriózní je způsob dopravy. Kola totiž jela z Česka do Kazachstánu vlakem. Kola se značkou Author se vyrábějí v Hongkongu a na Tchajwanu.

Čechů na Slovensku ubývá

Slovenská koruna tvrdne a odrazuje Čechy od návštěvy východních sousedů. V současné době se pohybuje kurz SK : Kč na úrovni 86 : 100. Vloni touto dobou byl 76 : 100. Agentura Mag Consulting zaměřená na cestovní ruch uvádí, že kvůli tomu se letos o další třetinu sníží počet českých návštěvníků na Slovensku. Propad jejich počtu pokračuje již druhým rokem. V roce 2006 vycestovalo na Slovensko 550 tisíc Čechů, což bylo o třicet procent méně než v roce 2005.

Okolí Prahy není přátelské pro turisty

Okolí Prahy je nejméně přívětivý region pro turistiku. Vyplývá to z velkého průzkumu mezi tuzemskými i zahraničními návštěvníky, který zadala vládní agentura na podporu turistického ruchu CzechTourism. "Respondenti byli nespokojeni s personálem ve službách, s dopravní infrastrukturou, s dostupností hromadné dopravy a drobným prodejem," říká vedoucí oddělení turistických produktů CzechTourism Štěpánka Orsáková.

Nový časopis o cestování Via Nostra

Na časopiseckém trhu se objevil nový titul o cestování nazvaný Via Nostra. Šéfredaktorkou je Lenka Šikrha. Magazín má mít měsíční periodicitu, výjimkou je letošní letní dvojčíslo červenec – srpen. Koordinátorka Radka Komarek uvádí náklad patnáct tisíc kusů. Cena jednoho čísla je edesát devět českých i slovenských korun.

Outside se změnil na Outmag

Loňský nadějný projekt outdoorového časopisu Outside západního střihu se neustále potácí v nejistotě. Původně ohlašovaný měsíčník, poté dvouměsíčník a teď čtvrtletník vydal čtvrté číslo již pod třetím jménem. Vydavatelství Atemi změnilo název časopisu z Outside na Outside Digest a teď ho přejmenovalo na Outmag. Pro trafiky ho navíc opatřilo reklamou, která prohlašuje, že se jedná o nový časopis.

Dráhy prohrály soud o dobrou pověst

Ředitel Českých drah Josef Bazala utrpěl začátkem června významnou porážku. Soud během prvního stání zamítl žalobu na jednoho z předchozích ředitelů Rudolfa Mládku. Oznámil to jeho právní zástupce. Žaloba proti Rudolfu Mládkovi zněla na ochranu dobré pověsti právnické osoby. Rozsudek zatím nenabyl právní moci. Lze předpokládat, že České dráhy se proti němu odvolají. Důvodem žaloby na bývalého ředitele Rudolfa Mládku je fakt, že upozorňoval na podivné hospodaření Českých drah především v souvislosti s Pendolinem. Připomínáme, že České dráhy zažalovaly nebo podaly trestní oznámení z různých důvodů na téměř všechny své předchozí ředitele.

Salašnické léto u Salcburku

Salcbursko je malý ráj. Aspoň to tvrdí reklamní slogan turistické centrály Salzburgerland, která vsadila na procházky po loukách. "Vloni se nám marketing zaměřený na cesty po horských loukách vyplatil," pochvaluje si marketingový manažer Salzburgerlandu Gerhard Leskovar. "Letos v propagaci pokračujeme pod názvem Almsommer (Salašnické léto)." Za loňský rok evidovalo Salcbursko 23 milionů přenocování, z toho 385 tisíc bylo z České republiky. "74 % Čechů přijíždí v zimě na lyže, zbytek především na kolo a za památkami Salcburku," upřesňuje Gerhard Leskovar. Češi se tedy dostali do první desítky návštěvníků této rakouské země.

Albumfotek.cz se prodalo

Majitelem serveru Albumfotek.cz se stala firma Photoworx. "Snahou je vytvořit na českém internetu jakousi mateřskou základnu pro všechny fotografy. Servery, které jsme sdružovali doposud, se však zaměřovaly spíše na fotografy, kteří vnímají fotografii jako umění. Albumfotek.cz se obrací i na druhou stranu a to jsou běžní uživatelé," říká nový majitel Martin Matějů. Firma PhotoWorx sdružuje servery Photopost.cz, Dfklub.cz a Albumfotek.cz.

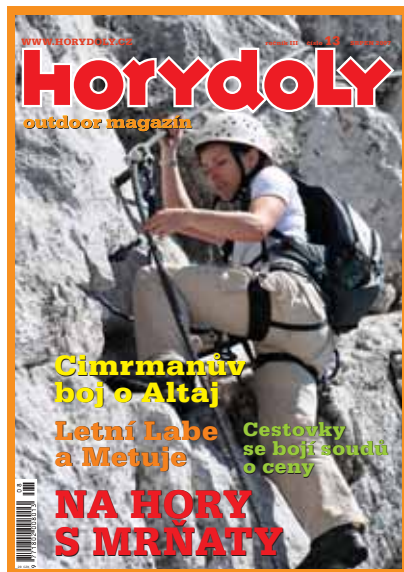
Outdoor Express připravila redakce Horydoly. Foto: Horydoly,

Ošklivý a vzrušující Johann

Feráta vede jižní stěnou Dachsteinu

Feráta Johann v jižní stěně Dachsteinu si za pár let své existence vydobyla výbornou reputaci. Přečetl jsem si reportáž o jejím průstupu a dostal jsem chuť Johanna také zdolat.

Text a foto: Kuba Turek

Vloni jsem jej přelezl sám s těžkým batohem. Bylo to náhradní řešení za vybranou horolezeckou cestu, ze které jsem dostal strach. Letos jsme se na železnou cestu

vydali s rodinkou, protože jsme utíkali z deštivého pohoří Gesäuse. V obou případech jsem musel nesmyslně bojovat v nástupovém převisu. Stačilo by táhnout ocelové lano o kousek vedle a nemusel bych mít vytahané ruce.

On je totiž Johann vůbec náhražkou. Nahrazuje horolezecké cesty, které v jižní stěně Dachsteinu vedou. Nahrazuje klasické feráty pomáhající turistům vylézt na vrchol nejjednodušší cestou. Horští vůdci z Ramsau, kteří Johanna vymysleli a vystrojili železnými lany, vyprojektovali trasu schválně nejtěžšími místy stěny, zatloukli při tom stovky železných kolíků do skal a ještě se tím chlubí.

Podívejte se na fotky, vylezte Johanna a udělejte si názor sami.

Časový plán

Türlwandhütte - Südwandhütte: 1/2 hod
Südwandhütte - nástup na Johann: 1 hod
Johann - Wartehütte: 2 1/2 hod
Wartehütte - Hunnerkogel: 1/2 hodiny

Časy jsou uvedeny ve svižném tempu bez zastávek. Poslední lanovka dolů jede v 17:00 h!

Doprava

Ze středních Čech jedeme směr Benešov, Tábor, České Budějovice, Linz, Lienzen, Ramsau a po projetí silnicí Dachsteinstrasse (pozor, mýto!) až na spodní stanici lanovky Türlwandhütte, kde je velké parkoviště. Rychlejší, ale delší trasa vede stále po dálnici přes Salzburg, směrem na Villach a z ní teprve odbočit na Ramsau.

Doporučené vybavení

- **ferátový set** (úvazek, karabiny, brzda, smyčky)
- **odsedávací**
- **lékárnička**
- **oblečení na převlečení** (nezapomenout rukavice a čepici)
- **pohorky**
- **na začátku sezony se hodí cepín**
- **dostatek pití a jídla**

Horydoly

ZVOU NA KRUMLOVSKÝ VODÁCKÝ MARATON

Krumlovský vodácký maraton odstartuje další ročník 13. října. Už teď je ovšem možné se přihlásit do tohoto grandiozního závodu. Je otevřený všem vodákům od reprezentantů na divoké vodě po pramičkáře.

Kanoe a kajaky startují na Krumlovském vodáckém maratonu z Vyššího Brodu. Rafty a pramice začínají v Rožmberku. Cíl je v Českém Krumlově. První mají před sebou 36 kilometrů plavby a devět jezů, druzí jen 26 kilometrů a sedm jezů. Přenášení po břehu je povoleno. Oba hromadné starty jsou naplánované na jedenáctou hodinu. Lodě mohou být jakékoliv. Plovací vesty a helmy jsou povinné. Během závodu bude zvýšený průtok Vltavy na 20 m³/s.

Letošní ročník Krumlovského vodáckého maratonu patří do seriálu European and Kayak Marathon Tour. Kromě Vltavy se závodí ještě na Isaru v Německu a na Adige v Itálii.

Podívejte se na VIDEO a prohlédněte si FOTOGALERII z minulého ročníku na adrese www.horydoly.cz/sumava.

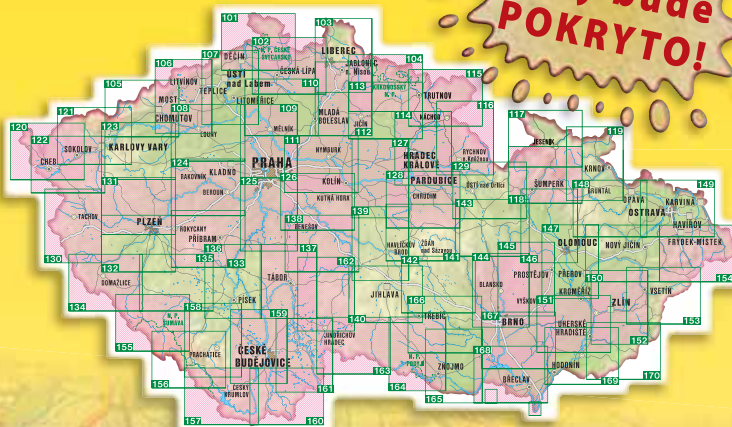

www.SHOCART.cz

active

NOVÉ CYKLOMAPY 1 : 60 000

brzy bude
POKRYTO!

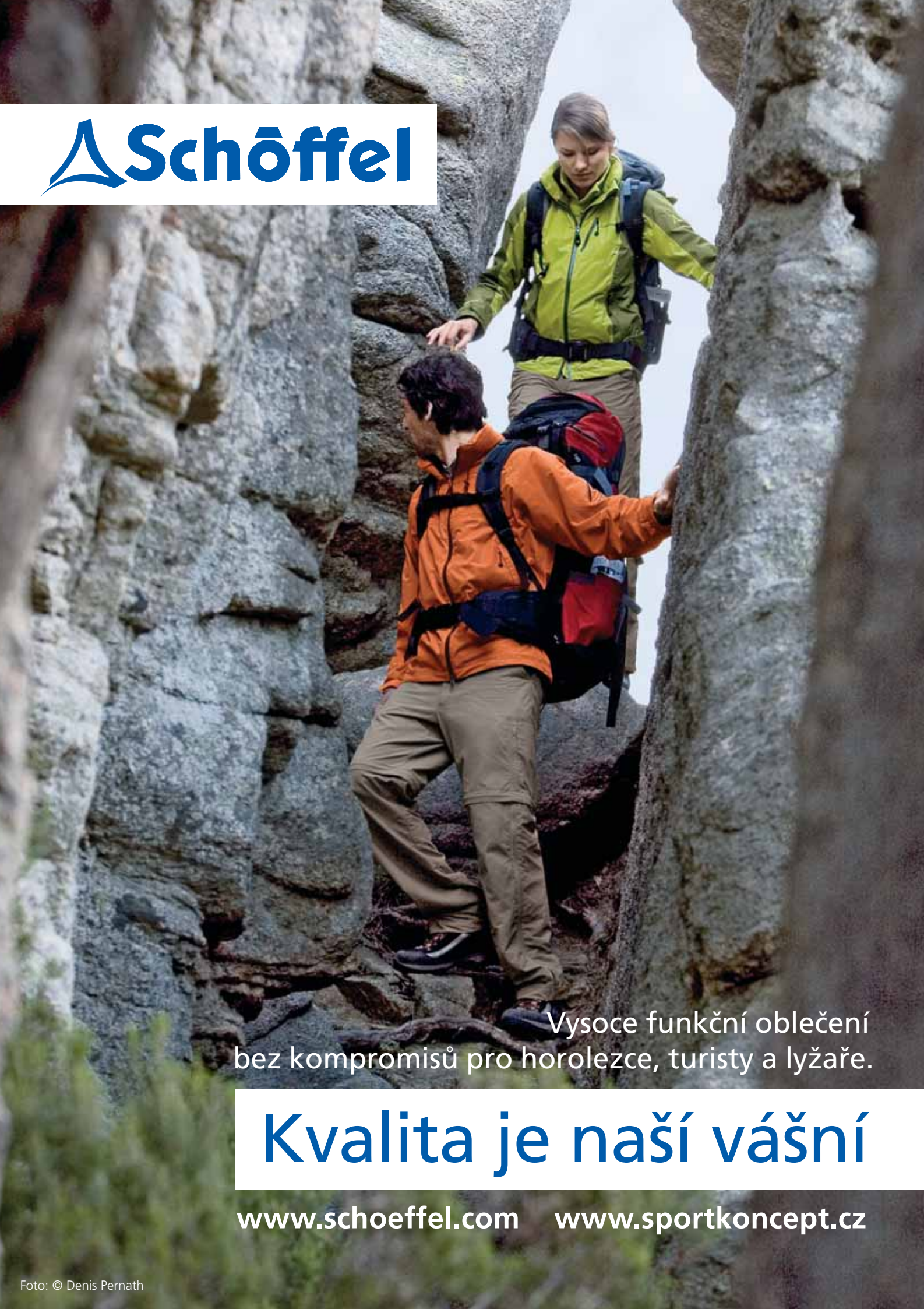
- Doporučené cyklotrasy
- Klasifikace sýždnosti cest
- Aktuální stav značených cyklotras
- Tipy na výlety

více na www.shocart.cz

Schöffel

A photograph of two hikers in a rocky crevice. A man in an orange jacket and khaki pants is climbing, while a woman in a green jacket and khaki pants stands above him, reaching down to assist. Both are wearing large backpacks. The background is a rugged, grey rock face.

Vysoce funkční oblečení
bez kompromisů pro horolezce, turisty a lyžaře.

Kvalita je naší vášní

www.schoeffel.com

www.sportkoncept.cz